

1961 - 2008

Gedenkboek Henny Eijlander

*Het enig belangrijke in het leven
zijn de sporen van liefde
die wij nalaten wanneer wij gaan*

Voor Jaap en Bas en Niek

Van broer en zussen, vriendinnen en collega's
van jullie moeder

1961 - 2008

Inhoud

Wat je hier aantreft	4
Voorwoord	5
Mijn jongste zusje	6
Remember me	8
Henny	13
Henny mijn zusje	16
Lieve Henny	20
Van Eline	24
Twee anekdotes	28
Jaap, Bas en Niek	30
Henny	32
7 uur 's morgens, het begin van de dag op je werk	34
De dood en de stille kracht	35
Je bent zo stil, zo mooi	36
Email logboek van 12 Oktober 2008 tot 31 Jan 2009	37
Loreena McKennitt, Dante's prayer	68
Hennie, ik mis je	69
Foto's uit Hennie's leven	71

Wat je hier aantreft

Inhoudsopgave

Voorwoord

Mijn jongste zusje

(herinneringen van Annette Dijkema-Eijlander)

Remember me

(herinneringen van Gerda Stam-Eijlander)

Henny

(herinneringen van Jan Eijlander)

Henny mijn zusje

(herinneringen van Joke Hengeveld-Eijlander)

Evelien over Henny

(herinneringen van een vriendin)

Van Eline

(herinneringen van een vriendin)

Twee anekdotes van Connie

Jaap, Bas en Niek

(herinneringen van Netty)

Henny

(tekst die gelezen werd op Henny's begrafenis van/door Conny, Jacqueline, Netty en Klaske)

7 uur 's morgens, het begin van de dag op je werk

(impressie van Hennie's collega's uitgesproken in de rouwdienst)

De dood en de stille kracht

(tekst van Gerda Stam)

Je bent zo stil, zo mooi

(gedicht van Annelies 10 november 2008)

Email logboek van de laatste maanden

(verzameld door Erik Stam)

Hennie, ik mis je

(Klaske, een jaar later)

Loreena McKennitt

(klonk aan het eind van de rouwdienst)

Foto's uit Hennie's leven

Voorwoord

Dit gedenkboek is een herinnering aan jullie moeder. Ons, als kring van naaste familie en vrienden van jullie moeder, leek het goed om dit voor jullie te maken. Wij hebben allemaal onze eigen unieke herinnering aan Hennie en die willen we met jullie delen.

Maar niemand heeft een herinnering aan haar zoals jullie. Met jullie, Jaap, Bas en Niek had zij de meest intieme relatie die een mens kan hebben. Dus wat wij hier aanbieden is slechts een kleine toevoeging.

Toch zijn sommigen van ons vele jaren langer met haar opgetrokken dan jullie. Haar zusters en broer zelfs vanaf haar geboorte. Er staan hier dus herinneringen ook van vóór jullie geboorte.

En verder is er een omvangrijke tekst van de laatste maand van haar leven. We sloten als kring van haar geliefden nauw om haar heen, om haar bij te staan en elkaar te steunen. Het was een heel intensief en goed proces.

Jullie waren veel te jong toen zij overleed. Herinneringen vervagen en daarom moge dit boekje als een geheugensteuntje dienen om jullie moeder Hennie in je herinnering levend te houden.

Achterin dit boek vind je een DVD met daarop nog wat foto's die we verzameld hebben en ook een paar videofragmenten van Hennie. Bovendien staat er een versie van het lied van Loreena McKennitt en dit boek in PDF formaat.

Broer en zussen: Annet, Gerda, Jan en Joke

Vriendinnen in willekeurige volgorde: Evelien, Eline, Klaske, Connie, Jaqueline en Netty

Bijdragen in dit gedenkboek zijn van:

Annelies, Annette, Collegae van Schuijlenburg, Connie, Eline, Erik, Evelien, Gerda, Jan, Joke, Klaske en Netty

Mijn jongste zusje

Hennie en Joke en nicht Rietje Kattenberg. Zij hielpen bij de visite die kwam ter gelegenheid van opoe's verjaardag.

Ik was acht jaar toen Hennie geboren werd. Ze werd op een maandag geboren. Gerda en ik zaten op school. 's Morgens voor we naar school gingen wisten we al dat het nieuwe broertje of zusje niet lang meer op zich zou laten wachten. Toen pappa dan ook op school kwam riep Gerda door de klas "we hebben een baby". Het bleek nog niet het geval te zijn. We moesten na schooltijd naar tante Roelie met het oog op de in gang zijnde bevalling. 's Avond mochten we naar huis en konden we ons nieuwe zusje bewonderen. Aan Jan werd gevraagd of hij niet liever een broertje had gehad. Hij antwoordde: "Ik wil wel een broertje maar dan moeten we deze ook houden". Hennie was de mooiste baby die ik ooit gezien had met haar donkere haartjes. De wieg was opnieuw bekleed met in mijn ogen prachtige bekleding. Doordat ik acht jaar ouder was dan Henny heb ik natuurlijk heel veel van haar eerste levensjaren bewust meegemaakt. Ik

denk aan haar gewoonte om terwijl ze twee vingers in haar mond had alles wat in haar buurt was in haar haren te smeren. Pap bijvoorbeeld en jam van haar brood. Ik vond het leuk om met haar rond te rijden in de kinderwagen en later in de wandelwagen. Ik was heel trots dat ik zo'n schattig zusje had.

Hennie was al heel vroeg vriendin met Evelien. Ik kan me nog herinneren dat ze samen met Evelien op één step reed. Volgens mij speelden ze al met elkaar toen ze nog luiers om hadden. Later ging Hennie naar school. Ik was toen net van de basisschool af en ging naar het Greijdanus in Zwolle. Hennie was net vier toen in 's-Heerenbroek de kleuterschool werd geopend. Daarvoor was er geen kleuterschool. Joke ging dezelfde tijd naar de eerste klas van de basisschool. Hennie kreeg toen naast Evelien ook andere vriendinnetjes. Ze vond het niet leuk dat er bij ons geen baby's meer kwamen. Ik weet dat ze een keer uit school kwam en zei: "Ik vindt het toch zo gemeen, nu hebben ze bij Klazien (Bergman) alweer een baby en wij krijgen er nooit één". Dramatisch was natuurlijk het moment dat één van haar vriendinnetjes verongelukte voor haar ogen. Wat moet dat erg voor haar geweest zijn. Ik herinner me nog de nachten dat ze niet kon slapen en heel vaak naar beneden ging.

Hennie en Tineke Bouwmeester, een klasgenootje en vriendinnetje.

Ik trouwde toen Henny veertien was. Onze Heleen werd geboren op de dag dat ze vijftien werd. Wat was ze trots en blij dat ze op haar verjaardag nog wel, een klein nichtje had gekregen. Joke en Hennie kwamen geregeld bij ons logeren in Ten Post. We voelden ons dan erg verantwoordelijk voor hen.

Soms wel eens een beetje te. Wanneer we met onze kinderen in 's-Heerenbroek logeerden en Hennie was thuis, besteedde ze altijd veel aandacht aan hen. Ze vond het leuk om met ze om te tutten. Ze hielp met het in bad doen en het verschonen. Het was ook niet verwonderlijk dat Hennie wat betreft opleiding en beroep de richting van de zorg koos. Het zat gewoon in haar. Dierbare herinneringen heb ik aan de telefoongesprekken met haar over Heleen, haar luisterend oor en haar begrip voor de problemen die er waren. Enkele weken voordat Hennie in het ziekenhuis werd opgenomen was ze nog met Joke bij ons en zijn we bij Heleen geweest. Ze wilde zo graag kijken waar Heleen woonde en hoe het daar met haar ging.

Toen Jaap werd geboren was ik bij pappa en mamma in 's-Heerenbroek. Mamma was toen al ziek. Wat zaten we in spanning toen we wisten dat de bevalling begonnen was. Toen eindelijk bekend werd dat er een gezonde zoon geboren was, zijn we met z'n allen zo snel mogelijk naar Apeldoorn gegaan. Ondanks dat Henny het niet altijd gemakkelijk had, genoot ze van haar kinderen. Ze was een moeder uit duizenden. Haar jongens waren haar alles. Je kon dat merken aan de manier waarop ze over hen praatte. Wat ik zo verdrietig vindt is dat mamma overleed toen Jaap nog heel klein was. Mamma was altijd een lieve leuke oma voor onze kinderen. Hennie heeft dit niet meer meegemaakt.

Ik had mijn lieve, zachtmoedige dappere jongste zus nog heel veel geluk in haar leven gegund samen met haar jongens en alle anderen die haar lief hadden en zij liefhad maar het heeft niet zo mogen zijn. Ze is er niet meer en hoewel ik geloof dat zij ons is voorgegaan naar een beter wereld mis ik haar heel erg.

Annet

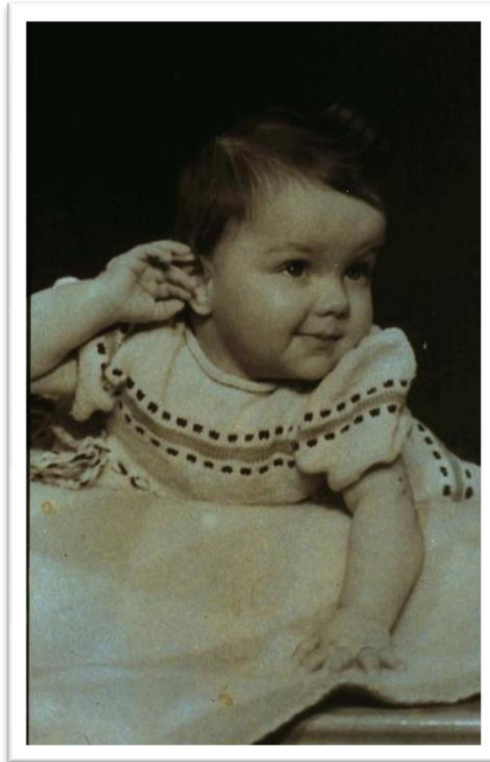
Remember me

*Toen de donkere dagen eindeloos leken herinnerde ik me
Haar stille kracht
Ik neem de verkrumelde hoop met geëtste tranen en herinner me
Haar stille kracht
Als mijn ogen naar de oceaan gaan, als mijn ziel naar de zee gaat
Dan herinner ik
Haar stille kracht
Voorbij de dood
Haar stille kracht.*

Op dit moment kijk ik naar een foto van Henny die ik nog gevonden heb, toen ze 23 jaar was in 1984. Het jaar waarin ze Peter ontmoette. Henny zonder dat ze haar hand voor haar mond deed. Die eigenschap kreeg ze na de operatie hieraan, ze heeft zich altijd wat geschaamd voor het resultaat. Open en met een verlegen lachje kijkt ze in de camera. Later zou ze er meer volwassen uitzien en ook zelfbewuster, je kon zien dat ze veel meegemaakt had. Ze spaarde zichzelf niet en legde voor zichzelf voortdurend rekenschap af voor haar aandeel in een situatie en hoe ze zich daarmee moest houden, wat hard werken is voor iemand die zo onzeker was als zij.

Maar even terug naar het begin.

Toen Henny werd geboren was ik zes en zat in de fabriek op school omdat de school werd verbouwd. Wij moesten naar tante Roelie die naast de fabriek woonde. Ik geloof niet dat ik besepte dat er een baby op komst was maar vond het allemaal reuze interessant.

Henny als baby kan ik me nog goed herinneren: ze rook altijd zo lekker. Toen ikzelf baby's kreeg heb ik heel lang gezocht naar die geur lotion die mijn moeder in haar haren deed voordat ze een babykrul maakte. Wat later, in de kinderstoel, smeerde ze altijd haar eten in haar haren, of dat nu was of ze zelf die geur niet lekker vond of omdat al wat lekker was in haar haren hoorde, weet ik niet. Ze droeg vaak gele kleertjes wat haar vanwege haar vrij donkere huid en haartjes heel goed stond. Annet en ik tuttelden veel met haar en ik heb toen geleerd om met baby's om te gaan.

In ons gezin hoorde Henny bij "de kleintjes". Onze moeder had ook nog opoe te verzorgen en Annet en ik hadden als groten de taak 's morgens voor schooltijd de kleintjes aan te kleden en aan tafel te zetten, zo ging dat vroeger. Ook waren we al heel jong gewend op te passen en opoe naar bed te brengen als papa en mama zaterdagavond op visite gingen. Een andere tijd dus.

Altijd aanwezig was het geluid van de auto's op de weg. Als je bij de dijk kwam verstomde dat geluid pas. En altijd aanwezig de angst van mama voor een ongeluk. Bepaald niet denkbeeldig want er zijn in mijn jeugd zes kinderen verongelukt. Als de sirene van de ambulance klonk stond onze moeder stokstijf en ging in gedachten na waar iedereen was. Dit heeft ons mede gevormd denk ik.

Een keer was het raak, het betrof niet een van ons maar een vriendinnetje die bij Henny speelde. Ik denk dat wij dat allemaal nu nog op ons netvlies gebrand, en het geluid nog in de oren hebben. En de nasleep: Henny die 10 keer per avond uit bed kwam om te plassen. Na veel gedokter en aandacht van mama is dit later uitgedoofd maar dat dit traumatisch voor een kind van zes jaar is, is wel duidelijk.

Bij mijn weten was Henny de eerste van ons die op de kleuterschool heeft gezeten, samen met ongetwijfeld Evelien.

Toen Henny naar de lagere school ging, ging ik naar de middelbare school. Daarna was ik voornamelijk met mezelf bezig en met Annet die vaak met dezelfde vrienden omging. De kleintjes die waren er gewoon en ik heb hun ontwikkeling amper gevolgd. Toen ik met 17 jaar de deur uitging zat Henny nog op de lagere school. Herinner me wel haar onzekerheid in haar puberteit, wij spotten vaak met haar eindeloos voor de spiegel staan en weer een nieuwe T-shirt. Pas veel later toen ik getrouwd was kwam ze weer een beetje in beeld als ze samen met Evelien op bezoek of te logeren kwam.

Ook van alle vriendjes en de avontuurlijke vakanties heb ik niet veel meegekregen. Herinner me alleen een bezoek aan Apeldoorn waar een zekere Bert rondliep. Wel herinner ik me goed dat ik een keer met haar in de Renault van papa reed op weg naar Kampen en dat ze me vertelde dat een zekere Peter contact met haar zocht. De manier waarop en de intentie waarmee ze het vertelde maakten dat ik wist: dit is hem.

Toen wij in Emmen woonden is ze een keer met Peter wezen logeren, behalve een paar foto's weet ik hier ook niet veel meer van. Haar vriendin Dorien die samen met haar in Zwolle woonde heeft nog een tijdje bij ons op kamers gezeten.

Pas toen onze ouders 30 jaar getrouwd waren realiseerde ik me met het maken van een levensloop dat "de kleintjes" een heel andere geschiedenis en ontwikkeling hadden met onze vader en moeder. In hun puberteit waren wij bezig een gezin te stichten en hadden zo onze eigen sores.

Toen we dan ook in Brabant gingen wonen hebben we actief verandering in gebracht; de pinksterweekenden.

Hoogtepunt van het jaar voor onze familie. Het ging er regelmatig emotioneel en heftig aan toe, we zijn tegenover elkaar niet gewend een blad voor de mond te nemen, maar altijd konden we terugvallen op een stevige band die nog steeds blijft bestaan. Ondanks de grote afstanden van wonen hebben zo de neven en nichten elkaar kunnen meemaken en een band met elkaar gekregen.

Een pijnlijk punt was alleen dat Henny altijd alleen kwam. Praktisch gezien was dit met 3 kleine kinderen al een hele opgave, emotioneel was het gemis van een partner juist bij een samenkomst van de hele familie voor ons maar vooral voor Henny heel pijnlijk.

Na de dood van onze moeder is onze familieband nog meer versterkt. Eens per jaar een (schoon)zussen weekend, de gezamenlijke zorg voor onze vader en de zorg naar elkaar. En Henny stond altijd paraat. Even 's avonds nog naar papa, papa uitnodigen met Sinterklaas, de nichtjes te logeren, waken bij de dood van Tini, zonder ophef, ze was er gewoon.

Jarenlang belden Henny en ik elkaar elke maandagmorgen en deelden dan lief en leed met elkaar. Henny zag mij denk ik vooral als haar grote zus.

Behalve op verjaardagen kwam Henny wel eens een dagje of een paar dagen om samen gezellige dingen te doen. Ze was altijd erg geïnteresseerd in het wel en wee van ons allen en we vonden het allemaal fijn als ze er was. Hester kwam er speciaal voor thuis.

Twee keer zijn we met de zussen naar Saint Pierre geweest; heb haar zo zien genieten daar, en Henny op haar best. Ze kon op een manier de waarheid zeggen zonder de ander te kwetsen. Ze vond het geweldig, het huisje, het Franse land, de gekke mensen. Saint Pierre is sindsdien met haar verbonden en wij hebben het (nog) niet kunnen opbrengen om daar zonder haar heen te gaan.

In juli 2008 was ze een aantal dagen bij ons omdat Peter met de kinderen op vakantie was. Ze kon ze maar moeilijk loslaten en ze kon het niet laten over ze te praten. Die week was ze al heel moe en klaagde erover dat ze minder kon dan ze wel wilde. Later kreeg ze wat later een absence bleek te zijn terwijl ze met mij belde. Elke keer ging ze naar de huisarts en liet zich geruststellen. Tot die week voor haar opname, toen werd ons gaandeweg ons wel duidelijk dat er meer aan de hand was. Maar een tumor daar hadden we niet aan gedacht. Ben er nog altijd dankbaar voor dat ze bij ons wilde komen op het moment dat ze zelf absoluut niet meer kon en dat wij in de laatste week voor haar opname nog iets voor haar hebben kunnen doen.

10 oktober zal altijd als de onheilsdag in mijn geheugen gegrift zijn. Met uiteindelijk haar sterfdag op 10 november. Deze 4 weken hebben we haar niet meer alleen gelaten en zijn we met haar meegegaan zover we konden. Dankzij Joke verwoord in onderstaand gedicht.

Henny, ik mis je en zie je in gedachten nog vaak bij ons de stoep opkomen en aanwezig zijn zoals je altijd aanwezig was. Altijd bescheiden maar je was er gewoon. Zoals je er was geweest voor al die mensen die afscheid van je zijn komen nemen op je begrafenis.

Gerda

Breng jij mij op weg tot aan de brug.
Ik ben zo bang om daar alleen te staan.
Als wij daar zijn, ga niet direct terug,
maar wacht totdat ik overga
en zwaai me na
dan voel ik me veilig en vertrouwd

Breng jij me weg tot aan de brug:
ik heb geen idee hoe diep het water is.
De overkant lijkt mij zo ver.
Je kunt de oever niet zien.
Zover het oog reikt, zie ik mist.
Ik twijfel aan het verder gaan.

Breng jij mij weg tot aan de brug
en ga dan niet te vlug terug.
Zwaai jij me na, als ik over ga,
een klein duwtje in mijn rug
is alles wat ik nog verlang van jou.
Ik ga nu gauw.
want het begin is reeds in zicht:
ik voel de warmte van een Licht.

Henny

Mijn eerste herinneringen aan Henny gaan terug tot het moment van haar geboorte. Ik was toen zelf 4 jaar. Die dag was ik uitbesteed en logeerde bij het gezin van oom Gerritjan en tante Roelie. Oom en tante en hun gezin woonden destijds bij de melkfabriek in 's-Heerenbroek. Ergens laat in de middag werd ik door papa met de fiets of bromfiets opgehaald. Er werd mij gezegd dat er een zusje was geboren en ik mocht mee om haar te bekijken. Ze lag in de wieg, (die anders op zolder stond) die kort daarvoor in de slaapkamer van papa en mama was gezet.

Een latere herinnering is een Sinterklaasfeest. Ik denk dat het 2 à 3 jaar later was. Henny was nog een peuter. Sint en Piet bezochten ons thuis. Henny was doodsbang, vooral voor zwarte Piet en ze probeerde weg te kruipen onder een laag theekastje. Sint en Piet zijn daarna nooit meer in levende lijve bij ons thuis geweest. Toen Henny 4 jaar was ging zij naar de kleuterschool. Dat was heel bijzonder want het was voor het eerst dat er een kleuterschool was in 's-Heerenbroek. Eerst werd de bestuurskamer van de basisschool gebruikt en later ging men over naar het houten gebouw, schuin achter de school. Eenmaal moest ik Henny vanuit de kleuterschool meenemen naar huis. Het was slecht weer, het regende en er was veel wind. Ze zat bij mij achter op de fiets en begon halverwege te huilen. Ik vond dat heel vervelend, voelde me verantwoordelijk en wist haar niet te troosten.

Joke Hennie en Jan

Tot 11 jarige leeftijd deelde ik mijn slaapkamer met Henny en Joke. Henny en Joke sliepen in één bed en ik in een eenpersoons. De kamer was direct boven aan de trap waar je altijd een luik open moest doen om er te komen. Henny was 's avonds en 's nachts onrustig. Dit moet de periode geweest zijn dat Dirkje verongelukt is. Dirkje was een schoolvriendinnetje van Henny en zij is vlak voor haar ogen onder een auto gekomen. Toen Henny wat ouder werd (na haar twaalfde) hielp ze al vaak mee in het huishouden. Dit was vooral op de zaterdag. Als jongen moest ik de buitenboel doen (harken, vegen, grasmaaien) enz. Als ik binnenkwam lette Henny er stipt op/vermaande mij om niet direct troep in huis te maken. Ook als ik dan mijn handen waste mocht ik de wasbak niet vies maken. Henny hield mij dan nauwlettend in de gaten.

Henny heeft haar levenlang met Evelien omgegaan. In de middelbare schooltijd gingen ze gezamenlijk naar de Huishoudschool in Zwolle en ook Gerrie Bronsveld en Tineke Bouwmeester gingen daar naar toe. Ik had de indruk dat ze met elkaar niet zo braaf waren en vooral veel lol hadden. Toen Henny een jaar of 16 was, werkte ze korte tijd op

de zaterdagen bij 'Van Haren schoenen'. Verkopen was niet haar ding en op zeker moment hoefde ze niet weer te komen. Henny kwam aangeslagen en overstuur thuis, ik was als enige op dat moment aanwezig en heb haar kunnen troosten. Ik heb haar een borrel gegeven en gezegd dat ze maar gauw moest vergeten en in andere dingen heel goed was enz.

Wat ik me ook goed herinner is dat Henny kort daarna een vriendje kreeg, Willem uit Westenholte. Willem was een best joch maar niet al te tactisch naar mijn ouders toe. Zo kwam hij een keer aan het eind van de zondagmiddag met een best stuk in zijn kraag bij ons thuis.

Vervolgens ging hij allerlei uitlatingen doen over het geloof. Bij ons thuis was het 'not done' om op zondag uit te gaan en was het al helemaal raar om op zondag een stuk in je kraag te drinken. Kort daarna heeft Henny hem de bons gegeven.

In de jaren daarna merkte ik dat we meer contact kregen dan daarvoor. Henny was niet meer het kleine zusje maar ik ging haar meer als gelijkwaardig zien. Ik had toen een auto en moest haar vaak wegbrengen, o.a. naar Huize Witman in Heerde, naar Apeldoorn enz. en het gebeurde ook regelmatig dat we in dezelfde uitgaansgelegenheden waren en Henny bijvoorbeeld mee terugging. Het kwam ook met enige regelmaat voor dat pa en ma een weekend bij Jan en Annet in Groningen waren of bij Gerda en Erik in Emmen. Wij (Joke, Henny en ik) hadden dan het rijk alleen thuis en zaten er gezamenlijk met vrienden en vriendinnen. We maakten er dan een gezellige boel van. In het begin van de jaren '80 heb ik ook een paar keer geholpen bij het verhuizen van Henny. Zo verhuisde ze in Apeldoorn een keer en kan me ook herinneren dat ik bij een verhuizing van- of naar Zwolle geholpen heb.

In 1983 zijn Annelies en ik getrouwd en we gingen wonen in Middelburg. Henny kwam met enige regelmaat bij ons en in '84 of '85 bracht ze Peter mee. Die had ze op Terschelling leren kennen. Wij hadden toen net een videorecorder en in die jaren was dat nog tamelijk uniek. We hebben toen veel films gekeken. We gingen uiteraard ook naar het strand bij Dishoek. In 1987 zijn we naar Wapenveld verhuisd. In de kerstnacht van '87 zijn Annelies, Henny en ik naar de Kerstnachtdienst op de Renderklippen bij Heerde geweest. Peter paste op Marlies. Het was heel bijzonder om op kerstavond in het donker naar de Renderklippen te fietsen. Het was ook nog een best eind fietsen. We vonden het alle 3 ook heel bijzonder om op deze manier een kerkdienst mee te maken.

In de jaren dat wij in Wapenveld woonden en Henny in Apeldoorn, kwamen we wat vaker bij elkaar. Zo gingen we ook wel eens gezamenlijk naar een verjaardag bij Jan en Joke in Kampen. Eén van die keren zijn we op de terugweg door Zalk gereden en toen we langs kerk en pastorie kwamen hebben we onze frustratie er uit geschreeuwd. Henny schaamde zich wel een beetje maar moest tegelijkertijd hard lachen.

Het loskomen van de kerk in Zalk is iets wat ik met Henny goed kon delen. Ook later hebben we daar nog vaak over gesproken. Henny heeft van de houding en de uitspraken van de predikant die er destijds was, wel een knauw gehad. Het moet een onplezierige ervaring voor haar geweest zijn. Ze heeft me ooit verteld dat ze dat met een psycholoog of therapeut besproken heeft. Henny had op enig moment afstand genomen en was (Henny eigen) mild in haar oordeel. Bij mijzelf lag dat anders, ik was nog langdurig boos en Henny probeerde regelmatig mij meer afstand te laten nemen en de boosheid te doen verminderen.

In 1992 zijn wij met ons gezinnetje naar Dedemsvaart verhuisd. We kwamen dus op meer afstand van elkaar te zitten. We zagen elkaar wel wat minder maar bleven goed contact met elkaar houden. Vanaf die jaren troffen we elkaar in ieder geval met Pinksteren in Brabant bij Erik en Gerda. Het was altijd een gezellig en warm weerzien en we hebben daar altijd veel plezier gehad. Henny kwam met de kinderen en sjouwde

soms het hele weekend met Bas en later met Niek op haar arm. Toen de jongens groter werden hoefde dat niet meer.

Henny vertelde altijd veel over haar kinderen en lichtte er vooral de grappige dingen uit. Ze vertelde hoe wijs ze soms konden zijn en wat ze met vriendjes en vriendinnetjes op school meemaakten. In 1998 ging ik in Zutphen werken bij de Raad voor de Kinderbescherming. Apeldoorn valt wat Kinderbescherming betreft ook onder Zutphen. In die jaren kwam ik regelmatig in Apeldoorn. Na werktijd of tussen 2 afspraken door wipte ik even aan. Bij Henny was ik altijd welkom en ze was altijd even gastvrij.

Bij Henny was het, net als vroeger bij ons thuis, een zoete inval. De jongens namen tal van vriendjes mee die allemaal ergens in huis aan het spelen waren. Voor de opleiding tot raadsonderzoeker moest ik een kind van ongeveer 18 maanden observeren. Ik heb toen Niek geobserveerd en een verslag/analyse van zijn gedrag gemaakt. Dit was een leuke opdracht en het was uiteraard fijn dat Henny haar medewerking verleende. In 2001 ging ik werken in Zwolle. Dus kwam ik niet zo vaak meer in Apeldoorn. Wel troffen we elkaar bij familieaangelegenheden of gewoon bij papa in Zwolle. In die jaren had papa een vriendin, Tinie. Tinie was niet zo' n makkelijke tante. Als kinderen van papa hadden we toch met haar te maken. Ook toen ze naar een verzorgingshuis ging en haar gezondheid sterk achteruit ging. Op enig moment werd duidelijk dat ze niet lang meer te leven had. Als kinderen hadden we een soort rooster gemaakt om bij haar en papa te zijn. Henny is samen met papa bij haar geweest tijdens haar laatste uren en haar overlijden. Toen ik Henny wilde aflossen was Tinie juist overleden. Henny ging heel vaardig en waardig met deze situatie om en ze stond papa op een hele fijne manier bij in het verlies.

De laatste jaren spraken we elkaar meestal op verjaardagen van familieleden of we belden elkaar. Die contacten waren altijd warm en gezellig en we hadden elkaar altijd van alles te vertellen. Toen Henny van Peter gingen scheiden en Henny verhuisde naar de flat, hebben we als familie, net als haar vrienden, geholpen bij het opknappen van het huis, het verhuizen enz. Ook dit was een gezellige periode. Bij de scheiding van Peter beleefde ik Henny als sterk en niet verbitterd. Henny bleef liefdevol kijken naar het belang van de kinderen en vond de rol van Peter daar belangrijk bij.

Tot slot, het gemis aan Henny is groot. Groot voor de rest van mijn leven waar ik haar vooral zal herinneren als een hele lieve zus, iemand die veel liefde gaf aan anderen en altijd voor iedereen klaar stond.

Jan

Henny mijn zusje

Ze is er altijd geweest in mijn leven. Soms was ons contact wat minder. Maar we waren wel hecht en altijd op de hoogte van elkaar leven. Onze kindertijd was niet helemaal zorgeloos en zeker gold dit voor Henny's kinderjaren. Wat ik me herinner is dat ik wel erg de grote zus uithing en ook de baas speelde.

We lagen samen in één bed en soms maakte ik haar bang voor spoken op de zolder. Wat ik ook nog weet is dat ze een keer mijn haar heeft ondergekotst toen ze ziek was.

Haar babytijd is voor mij een grijs gebied daarvoor was ik zelf te jong. Als we met de buurt kinderen speelden en ze waren van haar leeftijd (Tineke, Anneke, Evelien) dan deelde ik de lakens uit en maakte de spelregels. We speelden spelletjes als "boer kom op je land" en "buskruit". Vaak bouwden we een tent in de tuin van oude lappen en bleven hierin slapen. We werden dan gewekt door kleverige padden die op onze dekens sprongen. Als zomers het gras in de berm naast het fietspad hoog genoeg was deden we aan "portemonnee trekkertje": niets vermoedende voorbijgangers wilden deze oppakken maar keken lelijk op hun neus want wij trokken hem snel weg. We speelden in de winter als er sneeuw was aan de dijk en roetsjten met zakken waar veevoer had in gezeten van de dijk af. Vaak belanden we in de nog niet bevroren sloot en haalden dan een nat pak op. Henny kon ook goed schaatsen en won ook wedstrijden. In mijn herinnering gingen we elke winter naar de ijsbaan die lag achter de melkfabriek om te schaatsen.

De basisschool organiseerde dan wedstrijden en Henny was zo goed dat ze ook wedstrijden won (Bij mijn weten heb ik dit nooit bereikt). Op de basisschool was haar vriendje Jurry Bos, hij woonde achter op 's-Heerenbroek op een boerderij. Verder speelde zij met eigen leeftijdgenootjes waar ik verder geen deel aan had. Wat haar zwaar getroffen heeft waren de ernstige ongelukken die ze heeft mee gemaakt. Haar vriendinnetje Dirkje is voor haar ogen onder een auto gekomen. Dit meisje was op slag dood. Dit meisje was de autoweg niet gewend maar wij daarin tegen waren er mee opgegroeid. Henny werd een dag later door politie uit de klas gehaald om verslag te doen. Dit heeft ze zo erg gevonden. Het was voor haar een soort bevestiging van schuld die ze had aan dit ongeluk. Ook had ze nog een onpedagogische juf die beweerde dat Henny het enige kind was wat niet huilde tijdens de begrafenis. Na deze periode kwam ze veel 's nachts haar bed uit omdat ze niet kon slapen. Mama wist in die tijd niet wat ze er aan doen kon en heeft raad bij de huisarts gezocht. Ik denk dat in die tijd er nog weinig aandacht was voor rouw- en traumaverwerking. Later was Henny erbij toen er weer een kind verongelukte aan de Zwolseweg. Het was een neefje van een ander vriendinnetje. Ook heeft ze meegemaakt dat Adrie Bouwmeester op Urk verdronk in het IJsselmeer. Adrie was een jongen met geestelijke beperking die tijdens het zwemmen een aanval kreeg. Henny was die dag met de familie mee op familiebezoek. Al deze gebeurtenissen hebben sporen achter gelaten. Ze is later ook in therapie geweest om dit o.a. te verwerken. Geen makkelijke kindertijd dus.

Haar tienertijd daarentegen was heel anders, leek erg zorgeloos. Ze heeft veel vriendjes gehad en was nog vaker verliefd. Het begon met instuiven in Mastenbroek. Samen met Evelien versierden ze dan zo'n uit de klei getrokken boer. Bij voorbaat kon je al wel zien dat het niks was en dat werd het ook niet. Veel lol hebben ze er wel om gehad. Gerry Bronsveld was geloof ik ook vaak van de partij.

Heel snel wilden de dames in die tijd zelf op vakantie. Ik herinner mij een keer een kampeervakantie in Dwingeloo. Toen ik met Janneke Brouwer een nachtje kwam slapen werden we bijna van de camping getrapt. Zo'n lawaai hadden we met elkaar. Ook in deze vakantie werd ze verliefd en had een vriendje. Ze was in die tijd een mooi meisje met zwart haar een vrij donkere huid. Ze begon op de Mavo in Zwolle maar had niet zoveel zin in leren. Ze stroomde af naar de huishoudschool en kon haar geluk niet op want ze kwam weer bij haar hartsvriendin Evelien in de klas. Later heb ik wel eens gedacht dat ze er allebei bewust met de pet naar gegooid hebben (Evelien zat in IJsselmuiden op een andere Mavo) om zomaar weer bij elkaar te komen. (helemaal zeker weet ik dit niet). Later deden ze samen de K.V.J.V (geen idee meer waar dit voor staat) in ieder geval gingen ze met z'n tweetjes de zorg in.

Hun eerste stageplek was Huize Wittman. Het was een woongroep van mensen met een verstandelijke beperking. Volgens mij ging het er hier allemaal wat vreemd aan toen. Het neemt niet weg dat de meiden hier toch wel weer een leuke tijd hebben gehad en veel geleerd hebben. In die tijd zei mama al "Henny gaat haar eigen gang". Dit was ook zo. Ik denk dat ze in die tijd mama's bemoeienis wel eens ergerlijk vond. Ze wilde het gewoon zelf doen en haar eigen keuzen maken. Samen hebben ze daarna in Apeldoorn stage gelopen op Groot Schuylenburg. Ze kwamen in hetzelfde huis te wonen. Kleine kamertjes waren het. Ze kreeg denk ik in die tijd iets met Bert zijn achternaam ben ik vergeten. Het was een jongen die een donkere kant had, vrij depressief af en toe. Toch was deze jongen knettergek op haar. Hij heeft een prachtig kamerscherm voor haar gemaakt, deze moet nog ergens zijn. Zijn moeder ligt ook in Assel begraven. Ik ben daar met Henny een keer geweest.

Henny is met haar werk begonnen in Zwolle bij de Mytylschool. Ze woonde in die tijd in Zwolle in de Hortensiastraat Toch was ze hier niet op haar plek al snel zocht ze een andere baan en dit werd Bartimeüs Hagen in Doorn. Tijdens de overgang van werk is ze een poosje in Kampen komen wonen. Ik vond dit erg gezellig. Ze kende Peter toen al. Over haar relatie met Peter liet ze weinig los. Wel merkte ik dat ze erg verliefd op hem was. Onze band was wel innig die tijd. Na een poosje ging ze verhuizen naar Doorn intern toen nog. Ik weet niet meer hoeveel jaar ze dit heeft gedaan. Ik denk niet heel lang. Daarna kwam ze terug in Apeldoorn. Ik denk dat ze toen met Peter is gaan samenwonen aan de Zwaluwweg. Ze hadden het daar fijn en er werd veel verbouwd. Mama had wat moeite met het samenwonen, maar legde zich er vrij snel bij neer. Papa werkte met de vader van Peter wel samen aan het huis. Henny kon het goed vinden met haar schoonvader en was blij met haar schoonfamilie. Toen Henny voor het eerst zwanger was zijn Peter en zij getrouwd op Terschelling. Haar vriendin Evelien met haar man en Eline en Gert waren erbij. Helaas kreeg ze dit weekeind een miskraam (kwam veel voor in onze familie) Het was een relatief rustige tijd en wij hadden iets minder contact. Daar kwam verandering in op het moment dat onze moeder ernstig ziek werd. Jaap was nog een baby toen zij overleed. Vanaf dat moment deelden we meer en hielden elkaar op de hoogte van onze levens. We belden wel elke week. We werden bijna gelijktijdig zwanger en Bas en Tim werden geboren. Ons leventje verliep daarna vrij

rustig en we bleven op de hoogte van elkaars leven. We zagen elkaar op de verjaardag van de kinderen. De laatste jaren werden contact intensiever We hebben veel lief en leed gedeeld. Ze hield me op de hoogte van de school vorderingen van haar jongens. Wekelijks belden we elkaar om bij te praten. Toen er een eind kwam aan haar huwelijk met Peter, hebben we haar geholpen een nieuwe woonplek en een nieuwe start te maken. Dit mocht niet lang duren. In de herfst van 2008 werd ze ernstig ziek en we hadden van te voren niet kunnen bedenken dat dit maar een maand heeft geduurd en dat we daarna afscheid van haar moesten nemen. Henny was mijn liefste zusje en dat zal ze altijd blijven. Ze was iemand met een zorgzaam karakter. Ze had altijd oog voor de zwakken in de samenleving. Ze had moeite om haar grenzen aan te geven en ging hier vaak overheen. Gek en trots was ze op haar jongens. Voor hen deed ze alles. Ze was een super lieve moeder. We zullen haar nooit vergeten. Ik voel me niet meer compleet zonder haar. Het zal nooit meer het zelfde worden nu ze niet meer bij ons is. Haar liefde blijft! Ze zit in ons hart en gaat daar nooit meer uit. De pijn van haar gemis blijft en gaat nooit helemaal weg. De tijd heelt niet alle wonden maar verzacht ze op de duur wel. (gelukkig maar) Wat ik wel weet is dat ik haar zal blijven missen tot mijn eigen dood. Tot die tijd blijf ik zus zonder mijn jongere zusje.

Joke

*Ik mis je deze herfst
Ik mis je deze winter
Ik miste je deze zomer
Ik miste je in de lente
alle seizoenen zijn stiller
leger en kaler
Jouw sterven jouw dood
Kleurt alle seizoenen anders
Niemand kan zijn wie jij
voor mij was
Heel mijn leven
werd anders
er is verdriet
dat niet verdwijnt
vanwege de verbondenheid
die niet verdwijnt.*

Hennie en Joke voor het ouderlijk huis. Ze gaan de gevaarlijke Zwolseweg oversteken

Lieve Henny

Je was mijn eerste vriendinnetje vanaf dat we peuter waren hebben we veel samen gespeeld, met onze driewielers zochten we elkaar op. Ik logeerde als kind veel bij jullie thuis. Het was altijd gezellig.

We sliepen op de zolder want daar stond een logeerbed voor 2. Jouw slaapkamer deelde jij met jouw zus Joke. Via een steile trap kwam je op jouw kamer; dan via een luik kon je overstappen naar de kamer van Annet en Gerda. Ik herinner me dat ik het altijd heel eng vond maar jij was er heel handig in en

stelde me gerust. We brachten elkaar "steeds" weer thuis onder de schel verlichte lantaarnpaal om maar niet te lang alleen in het donker te hoeven lopen. Het was eigenlijk helemaal niet eng want ons huis was gewoon te zien maar het laatste loopje in het donker bleef donker.

We gingen "sluipertje" spelen op vrijdagavond en dan ons verstoppen in het autobandenhoekje en in de hooiberg. Jij was "op Bert" een klasgenootje en ik was "op Jan".

Later gingen we ieder weekend naar de instuif in Mastenbroek. Jij ontmoette daar Herman en ik Klaas. We stonden op een paar meter afstand met ons vriendje te wachten op de eerste zoen; giechelend naar elkaar. Oh, wat was dat spannend en leuk!

Ik mocht een keer mee op vakantie naar Ameland op camping "Boomhiemke". Ik ben er pas nog langs gefietst en kreeg meteen een brok in mijn keel. Ik moest natuurlijk meteen aan jou denken. We hebben een keer zo'n plezier gehad omdat jouw vader mijn sokken aan had getrokken. We leerden er 2 jongens kennen waarvan ik de namen niet meer weet. Maar ze liepen letterlijk achter ons aan van een café tot aan de camping en we konden maar niet van ze afkomen.

In de laatste klas van de basisschool (we waren gecharmeerd van meester Knol) zijn we drie dagen op kamp geweest naar Nunspeet. We leerden daar een jongen kennen, Erik, waar we later allebei dezelfde "liefdesverklaring" van kregen. Nou, dat vonden we toch zo bespottelijk maar tegelijkertijd hebben we er om gelachen. We droegen dezelfde instappers; zwart leer met een zwarte houten hak. Jij had er een rode bloem op en die van mij waren met een gele bloem.

We hebben op een keer babykonijntjes begraven die bij de geboorte niet levensvatbaar waren. We waren verdrietig en vonden het ook wel een beetje eng maar we hebben ze in een schoenendoos gelegd met allemaal witte watten erin. Daarna hebben we de doos achter in de bongerd begraven onder een boom.

Na de basisschool ging jij naar het voortgezet onderwijs in Zwolle en ik ging naar IJsselmuiden. We vonden het helemaal niet leuk dat we niet bij elkaar op de MAVO kwamen en we misten elkaar. Volgens mij hebben we (stiekem) gewoon ons best niet gedaan.. om uiteindelijk weer bij elkaar in de klas te kunnen komen.

We kwamen op wat toen LHNO (of huishoudschool) terecht. Dat was zo'n overgang omdat de meiden daar allemaal veel kattenkwaad uithaalden. Tineke, Gerrie en Klazien zaten erop en meiden uit Zwolle en Westenholte. We hoefden niet erg ons best te doen want het nivo was eigenlijk te makkelijk voor ons. We hebben als klas een keer een

conflict gekregen met een leerkracht en hebben gezamenlijk protest gemaakt naar de directrice. De brief heb ik altijd nog bewaard.

We gingen weleens spijbelen en naar de stad. Sommige meiden gingen ringen en oorbellen "skoepen" in een sieradenboetiekje achter C&A in Zwolle. Wij hebben dit gelukkig nooit gedaan. We stonden vol spanning buiten te wachten wat de buit was...

In die periode hadden we tekenles van juf Ria. We hebben een keer een tentamen gemist maar mochten het toch overdoen. Met biologie waren we helemaal weg van de leerkracht Siebe.

We vielen op door onze kleding; we droegen vale spijkerbroeken met dumpkleding (leger) en daaronder geschuurde klompen. We waren de enigen uit onze klas en vonden dit best stoer. We keken op zondagavond naar de filmserie "Angelique" en droomden weg met tegenspeler Nicolas. We draaiden muziek van Leonard Cohen, Bob Dylan en natuurlijk Melanie. In de weekenden gingen we eerst naar El Parasol in Kampen en een periode later naar de Bierton in Schelle (bij Zwolle).

En dan had je natuurlijk altijd de Oranjefeesten van 's-Heerenbroek en Wilsum. In die periode hebben we allebei op dinsdagavond uit school gitaarlessen genomen bij meneer Grotenhuis in Holtenbroek, Zwolle. In de herfstvakantie naar mijn oom en tante in Utrecht. Het was altijd een gezellige week. Cakejes bakken, naar de bioscoop voor een mooie avonturenfilm, samen met tante Riek met de tram naar het centrum van Utrecht winkelen. Samen op de fiets naar de kermis aan de Croeselaan. Met 25 gulden per persoon waren we de koning te rijk.

Er waren twee leuke jongens daar; een blonde en een donkere. We noemden ze "het witte en het zwarte paard" De blonde Rob, hebben we later zien gitaarspelen in de Steenstraat in Utrecht met zijn gitzwarte gitaar en zijn goudblonde haar en felblauwe ogen. Jij viel helemaal voor Rob en dat was wederzijds. In de opleiding voor kinderverzorging & jeugdverzorging, (KVJV) gingen we er helemaal voor. We waren supergemotiveerd en vormden een leuke klas. We gingen het meest om met Bea, Betsy, Zwanieke en Gemma. Maar.. wij waren onafscheidelijk! Samen opdrachten doen, samen op stage bij het schippersinternaat in Zwolle en later bij een gezinsvervangend tehuis, "Huize Witman" te Heerde.

We woonden daar intern op een zolderkamer. Natuurlijk ging de gitaar mee want we speelden en zongen allerlei "kampliedjes" en oefenden ons Engels. In die tijd woonden we daar intern, gingen de vrije weekenden natuurlijk naar huis en werden om beurten door jouw ouders of mijn ouders op zondagavond weer teruggebracht. Het was een leerzame tijd bij huize Witman. "Pa en ma Witman" We vonden het maar een vreemde boel. Het was een ouder echtpaar die ooit begon met een pleegdochter en uiteindelijk ontstond er een tehuis voor mensen met een verstandelijke beperking. Die "pa Witman" kookte iedere avond voor alle kinderen inclusief personeel. Hij zag er nooit zo fris uit en we aten met lange tanden; haalden soms naderhand een patatje in het dorp. We gingen tijdens onze stage iedere woensdagavond naar een cafeetje in het centrum. Jij leerde Koen kennen, een blonde militair uit Amsterdam. Hij had een groene Volkswagen kever en is nog weleens bij jullie thuis geweest.

We moesten bij huize Witman altijd om twaalf uur binnen zijn maar het werd altijd later. Dan naar boven sluipend stond daar ineens met zaklantaarn die oude meneer Witman in zijn geruite pyjama ons op te wachten. We giechelden ons door de lange donkere gang

naar onze kamer in de hoop dat hij niet teveel commentaar had. Achteraf een zotte vertoning.

We zijn met 5 meiden (Gerrie, Helma, Yolanda, jij en ik) met de trein naar Zuid-Frankrijk geweest voor een 14-daagse vakantie op een camping dichtbij Perpignan. Iedere dag zonnen en gezellig bij elkaar op de camping. In het dorp bestelden we een keer een gerecht waarvan de naam in het Frans wel interessant klonk. Achteraf was het gekookte inktvis; het leek wel kauwgom. We vonden het heel vies en hadden ook weer wat geleerd. Ook hadden we een barbecue op het strand samen met wel 50 toeristen van allerlei nationaliteiten. We vonden dit heel interessant allemaal. Er werd gitaar gespeeld en gezongen bij een kampvuur.

In 1980 gingen we naar Apeldoorn om de Z-opleiding te volgen. Het werd Groot-Schuylenburg. Je had daar in die tijd van die oude paviljoens. De meesten zijn gesloopt en er is allang nieuwbouw voor in de plaats. We woonden op paviljoen "Iep" jij werkte daar op afdeling "Klukje" als ik me niet vergis; een kindergroep. Als we uitgingen naar het centrum van Apeldoorn, moesten we altijd via de slaapruintes van de bewoners. Voor jou was dat extra vreemd omdat je de volgende dag dezelfde bewoners weer ging verzorgen. Op dinsdagavond gingen we naar het "Taphol" in het voormalige zusterhuis van Groot Schuylenburg. Er waren altijd wel leuke mannelijke collega's. Na een uurtje Taphol traditioneel met z'n allen naar café "de Flierefluiter" en als we de volgende dag een late dienst hadden dan gingen we nog swingen bij "de Gigant" Wat een heerlijke, zorgeloze tijd was dat. Alles was nieuw en spannend.

De opleiding was ook erg leuk. Drie weken praktijk en een week naar Arnhem voor de theorie. In die periode hebben we samen een kamer gezocht en er was een mooi pand aan Kanaal Noord. We maakten een afspraak met de verhuurder. Toen bleek dat we de voorkeur moesten delen met de huiseigenaar, hij midden op de middag behoorlijk naar sterke drank rook, vonden we het geen goed plan om er een kamer te huren.

We kwamen uiteindelijk aan de Asselsestraat 137 te wonen, boven een winkel met gashaarden. We deelden een zolderkamer en slaapkamer waar we de muizen achter een inbouwkast hoorden trippelen. Helemaal beneden kon je via de keuken naar de douche en het toilet. Het was nogal onpraktisch ingedeeld maar we waren blij dat we niet meer intern woonden.

Na een klein jaartje werd het toch wel te klein en besloten we apart te gaan wonen. Jij vond een kamer aan de Tutein Noltheniuslaan 38 in de Parken in Apeldoorn. In die tijd kreeg jij een relatie met Bert en je ging veel met Yolanda om. We hebben elkaar toen een jaar niet gezien en dat was best jammer... Maar zo liep het eenmaal.

Je hebt ook nog in Zwolle gewoond, maakte een "uitstapje" van een jaar door aan de Mytyschool te gaan werken. Eerst woonde je een paar maanden bij Joke in Kampen en daarna kwam je in Zwolle aan de Hortensiastraat te wonen. Je leerde Herna kennen, volgens mij in die tijd een collega van je.

De vakanties op Terschelling waren onvergetelijk! Samen met jou en gezamenlijke vriendin Gerrie. We werden op een morgen gewekt door veel kabaal. We staken ons hoofd uit ons kleine tentje en zagen een enorme legertent pal naast onze tent. Het bleek een hele grote groep jongens uit Friesland, Wommels te zijn. Wij kregen een vakantie vriendje: Sake was met jou, Iep was met Gerrie en Jelle was met mij. Zoals meestal na de vakantie verwaterde de liefde uiteindelijk..

Naderhand nog een aantal keren terug geweest voor een lang weekend of een week in juni met het Oerolfestival. In een van de vakanties leerde je Peter kennen. Het was liefde op het eerste gezicht; in danscafé Wyb. Jullie wisselden adressen uit en het werd een serieuze relatie.

Peter was destijds samen met een paar vrienden op Terschelling, waaronder Gert; hij is later met Eline getrouwd, waar je later ook bevriend mee bent geraakt. Uiteindelijk ben je met Peter op 3 januari op Terschelling getrouwd. In jouw huwelijk met Peter hebben jullie samen drie prachtige zoons gekregen. Jullie verhuisden van de Zwaluwweg naar de Kostverloren toen Bas een peutertje was. Door school en clubs van de kinderen leerde jij steeds meer andere mensen kennen die een belangrijke rol speelden in jouw leven. We hielden af en toe contact en dat was altijd fijn en vertrouwd. Toch werden onze levens totaal verschillend en hadden we steeds minder gemeenschappelijk.

Ik koester de fijne aanwezigheid van je en de laatste keer een dag winkelen in Enschede. Wat hebben we genoten en fijn bijgepraat over van alles wat ons bezig hield. Het was een prachtige zonnige dag en je genoot van de gezellige terrasjes en de "Frappe" ijskoffie. Daarna uit eten bij de Griek; iets wat we vaker deden. Ik ben altijd van jou blijven houden als een vriendin en heb altijd respect gehad voor jouw geduld en loyaliteit. Jouw onvoorwaardelijke liefde voor Jaap, Bas en Niek en tot aan jouw overlijden (toch) jouw grote liefde Peter. Het is nog steeds onwerkelijk dat je er niet meer bent dat ik je stem niet meer hoor, je aparte manier van lachen. Jouw opmerkingen van "weet je dit dan nog wel, Evelien" weet je het echt niet meer? (met zo'n uithaal van verbazing) - ik mis ze. Je had een ijzersterk geheugen en kon tot in detail belevenissen van vroeger oplepelen. Daar had ik bewondering voor. Kenmerkend voor jou was jouw warme aanwezigheid, de interesse die je toonde, het geduld en begrip voor een ander. Lieve Henny, ik mis je! Er zijn veel herinneringen aan jou die ik koester en die vaak door mijn gedachten gaan. Ik zal je altijd meedragen in mijn hart waar ik ook ben en wat er op mijn pad komt.

Evelien

Van Eline

Ik heb Henny leren kennen toen ze verkering kreeg met Peter. We konden het meteen goed met elkaar vinden en zo begon een vriendschap die helaas niet langer dan 25 jaar mocht duren.

Toen ik Henny leerde kennen werkte ze op de mytyschool in Zwolle. Ze woonde daar op kamers. Gert is een keer in Zwolle gestrand toen hij op weg was naar de Elfstedentocht. Henny vond hem op haar bed toen ze thuiskwam. Ze zag het komische er wel van in.

Toen we eens bij Christine in Nijmegen waren, gingen we met Peter's auto de stad in. Henny wilde naar de kapper. De versnelling van de auto functioneerde niet helemaal goed, maar dat maakte ons niet uit. Ons richtingsgevoel liet ons beiden zo in de steek dat we van diverse rotondes alle afslagen geprobeerd hebben. Toen we eindelijk zagen dat we weer in de buurt van Christine's huis waren stonden we pardoos op het fietspad voorgesorteerd. We kregen de slappe lach en konden bijna niet meer ophouden met lachen.

We kenden elkaar al zoveel jaren waardoor we allerlei dingen van elkaar wisten. Ik wist dat zij de huishoudschool had gedaan, maar dat zij een hoger opleidingsniveau nastreef. Ze had al eens, ook in Apeldoorn, de Z-opleiding gevolgd, maar deze toen niet afgemaakt. Zij heeft in 'Bartimeushage' in Doorn de Z-opleiding afgemaakt. Ze woonde toen in de zusterflat.

Henny heeft jaren met veel liefde bewoners uit de verstandelijk gehandicaptenzorg verpleegd. In de beginjaren vond ze vooral de zorg voor bewoners van een laag verstandelijk niveau mooi om te doen. Ik vind dat bewonderenswaardig. Wanneer er een collega ziek was probeerde ze Henny vaak te bellen. Mede door haar betrokkenheid zei ze niet snel 'nee'. Dit was ook zo toen zij in 'Schuylenburg' ging werken. Wanneer wij in het weekend kwamen had ze 's morgens soms onverwachts nog gewerkt.

Toen ik in Emmen stage liep voor de opleiding oefentherapie Cesar is ze mij op komen zoeken en zijn we ook bij haar zus Gerda op bezoek geweest. Gerda leefde op dat moment met haar twee kinderen omdat zij van tafel en bed gescheiden leefde van Erik. Later kwamen zij gelukkig weer bij elkaar.

Gert en ik zijn ook eens op een feest van Joke, een andere zus van Henny, in Zwolle of Kampen geweest. Ik weet dat we lekker hebben gedanst, maar dat de jongens iets teveel hadden gedronken. Ze lagen te slapen onder kapstok.

Henny was op mijn vrijgezellenfeest en toen wij in 1991 gingen trouwen was Henny mijn getuige.

Samen met Peter en later ook met de kinderen hebben we fijne vakanties samen doorgebracht. De eerste dag was Henny vaak ziek van de migraine, maar daarna was het samen genieten.

In Portugal hebben we met veel plezier water gedronken, waarvan je er 10 jaar jonger uit zou gaan zien. Helaas werkte het niet.

Henny hield van gezelligheid. Samen met Evelien, Hermien en ik zijn we een keer met elkaar een weekje naar Terschelling geweest. Heerlijk lopen langs het strand, koffie drinken bij 'De Koffiepot' en dansen in de 'Wyb'. Wat een werk hadden wij vrouwen

samen voordat wij 'uit' konden gaan! Dansen deden we op U2 en the Simple Minds. Thuis herinner ik me van Henny ook rustige muziek, zoals van Leonard Cohen.

Henny wilde graag met Peter trouwen, maar het verschil in geloofsopvoeding zorgde ervoor dat ze kozen om de trouwdag met vrienden te vieren op Terschelling, waar zij elkaar in 1984 hadden ontmoet. Evelien en ik waren Henny's getuigen en was Gert was Peter's getuige. Het was een gezellige dag: samen borrelen in 'Zeezicht' en eten in 'De rustende jager'. Ze heeft wel aan haar familie gedacht, maar vooral haar moeder, had liever een huwelijk voor de kerk. Peter en Henny wilde heel graag kinderen. Net voor het trouwen kreeg Henny helaas een miskraam, maar gelukkig kwamen later Jaap, Bas en Niek. Ze waren heel trots op hun drie jongens.

Ook in huis wilde Henny het gezellig maken. Aan de Zwaluwweg met grote planten en later met de haard aan de Kostverloren. Ze hield ook van de zee en had daar kleine schildertafereltjes of schelpen van. Haar vader maakte schilderijen en daar was Henny best trots op. Bas is ook creatief met tekenen, dat vond Henny erg leuk.

We hebben de eerste jaren met de kinderen ook vaak de vakantie aan zee gevierd: Terschelling, Groet, Zeeland en Texel. We gingen meestal in juni dan was het niet zo druk. Voor mijn gevoel was het bijna altijd mooi weer.....De kinderen speelden met water, takken, zand. We gingen zwemmen, naar een speeltuin enz. Gert en Peter vermaakten zich ook opperbest met alle kinderen. Jaap kon helemaal in een verhaal van bijvoorbeeld een poppenkast of theater opgaan, Bas ging zijn gangetje en genoot op een rustiger manier en Niek zocht de gezelligheid op. Als bij ons de tafel het eerst gedekt was ging hij daar zitten.

In Zeeland had Mark het behang beschadigd en de verhuurder baalde daar zo van dat hij vond dat wij de eind schoonmaak niet goed genoeg hadden gedaan. We moesten het bestek opnieuw afdrogen want er zaten nog strepen op. Naderhand hebben we er

smakelijk om gelachen. We maakten de huisjes echt wel goed schoon. Dat hadden we beiden wel van thuis meegekregen.

Henny was 24 april jarig en vroeg dan vaak eenjarige zomerbloemen om wat kleur in de tuin of op het terras te krijgen. Een lekkere douchegel vond ze ook lekker om te krijgen. Peter en Henny waren ontzettend gelukkig met de geboortes van Jaap, Bas en Niek.

We huurden in de zomervakanties meestal twee huisjes naast elkaar, maar het grootste deel van de tijd waren we samen. We aten, omwille van het eetgedrag van de kinderen, de ene dag samen en de andere dag ieder voor zich. Henny en ik deden altijd de boodschappen, maar dat deden we graag. Als we de boodschappen gedaan hadden gingen we uitgebreid ergens koffie drinken, vaak met een appeltaartje erbij. Heel gezellig. We raakten niet snel uitgepraat: over onszelf, de mannen, de kinderen, de familie, het werk etc. etc.

's Avonds gingen we ook regelmatig een eindje fietsen om daarna vaak in een cafeetje een wijntje of biertje te drinken.

Een paar jaar na de geboorte van Niek kwam er een einde aan de gezamenlijk vakanties tot verdriet van allemaal. De relatie met Peter werd slechter. Heel naar voor beiden. Henny was erg gek op Peter. Ze wist dat ze Peter altijd veel vrijheden heeft gegeven, waar anderen wel eens sceptisch over deden. Ik denk dat het ook nadelig was dat Henny vaak het weekend werkte zodat er weinig tijd voor allen tegelijk overbleef. Wij vonden de situatie erg naar: de eenzaamheid die zij beiden doormaakten, de spanningen, de liefde die voor elkaar steeds minder werd. Een erg langdurig rouwproces, in mijn ogen, waar zij met de kinderen doorheen gingen.

Ik had Henny nog zoveel liefde en geluk voor de toekomst gegund. Helaas heeft dat niet zo mogen zijn. Ik denk wel dat zij gevoeld heeft dat er de laatste weken in het ziekenhuis en het hospice steeds mensen om haar heen waren die om haar gaven om wie ze was: een lieve, vriendelijke en zorgzame vrouw. Bij het condoleren begreep ik dat er meer mensen waren die om haar gaven, maar niet hebben geweten dat Henny ziek was. Het ging ook zo vreselijk snel.

In augustus 2008 is Henny nog met de kinderen bij ons geweest. We hebben heel gezellig gepraat o.a. over de kinderen: de zorg die je als ouder hebt over puberende kinderen die zelfstandig willen zijn, ondeugende dingen uithalen, je positie als ouder hierin etc. Samen met Bas zijn we nog naar een kunstmarkt in Wezep geweest, waar ze een ketting voor Evelien kocht.

Henny was altijd vrij royaal met cadeautjes, maar voor zichzelf kocht ze niet veel.

We kregen vrijwel altijd een verjaardagskaart, al was die soms een dag of twee te laat. Iets anders wat ik me van Henny herinner is het extra controleren of het gas wel uit is en of de deur echt wel op slot zit. Ze vond het ook altijd grappig als iets niet helemaal volgens de planning verliep.

Henny voelde zich altijd heel betrokken bij ons gezin net zoals ik dat bij haar deed. Ze kon met allerlei mensen goed omgaan. Wanneer mensen zich erg dominant gedroegen had ze wel moeite daar tegenin te gaan. Ze kon ook wel opkijken naar mensen die het financieel erg goed hadden, ook al wist ze maar al te goed dat dat niet het belangrijkste is. Ze hoopte dat haar jongens door zouden leren en later een leuke en goede baan

zouden krijgen. Ze had zich voor het komende schooljaar voorgenomen om Jaap niet teveel achter zijn huiswerk aan te zitten. Ik koester mijn herinneringen en gevoelens voor Henny. Ze hoort bij mijn beste vriendinnen! Ik vind het daardoor zo moeilijk dat iemand die bij je hoort en waar je om geeft er niet meer is. Ik hou van je Henny.

Eline

Twee anekdotes

Sleuteltje kwijt

Henny had een mooie boekenbon gekocht ter gelegenheid van het afscheid van Juf Greet (remedial teacher van de Rank). Toen we in de rij stonden om haar te feliciteren kwam Darly (vriendje van Niek) naar Henny toe om te zeggen dat hij zijn fietssleutel kwijt was.

Na de receptie zou hij met Henny mee naar huis om te spelen met Niek. Dus kind op de kop, tas binnenste buiten en broek: maar geen sleutel. Ik zat zelfs in zijn capuchon te zoeken waar Henny zo om moest lachen. Maar waarop Darly zegt "ik heb mijn sleutel in de capuchon van Dave gedaan!".

Na de bedankjes en receptie van juf Greet naar de Balmerstraat waar Dave woont. Niet thuis!!! Henny wist dat verderop in de straat de opa en oma van Dave woonden, maar waar verderop? Nr. 25 misschien?

Na aan te bellen kwam er een oudere meneer aan de deur die niet de opa van Dave was, maar wel wist dat er verderop in de straat nog een opa en oma woonden. Toen ging er een lichtje bij mij branden wie dat konden zijn. Ik had vroeger naast die opa en oma gewoond. Wij naar nummer 37 en daar kwam inderdaad oma Ria aan de deur.

Na uitleg belde ze haar dochter en ja hoor de sleutel zat in de capuchon van haar kleinzoon Dave. Een vreemde middag, maar door de nodige commotie en wijn ook vreselijk lachwekkend.

Twee plattelandsvrouwen winkelen in Amsterdam

Henny en ik met vijf jongens de trein in om een spannende dag tegemoet te gaan. In de tram hadden we niet genoeg strippen dus maar voor vijf personen afgestempeld. Ik vond dit wel spannend maar Henny zat niet op haar gemak in de tram. Gelukkig geen controle gehad. Dit had ook weinig zin gehad omdat de jongens goed verspreid over de tram zaten.

Na 15 sport- en speelgoedzaken, op naar de dam om een terrasje te pikken. Midden op de dam hoorden we plots een sirene van de politie. Deze was in achtervolging op een jongen met een veel te laag zittende broek waardoor hij net toen hij ons voorbij was struikelde. De politie op paard, fiets en rennend waren snel ter plaatse. Tot onze grote ergernis kwam de auto midden over de Dam met grote snelheid tussen de toeristen door. Belachelijk gewoon.

Toen de politieagent uitstapte konden we ons niet inhouden om hem over zijn rijgedrag aan te spreken. Er waren wel vijf kinderen van ons aan het spelen op de Dam! Na ons even aangehoord te hebben was zijn enige commentaar "U kunt mij aangeven bij het grote politiebureau" en wees een richting op. Een oudere bike-agent had wat meer begrip en geduld voor ons en suste ons.

Waar Henny ook zo kwaad om werd waren de fotograferende Japanners, die dit voorval uitgebreid stonden te filmen. Ze ging er recht voor staan met haar armen in de lucht om dit te beletten.

Nadat we hiervan bijgekomen waren op het terras konden we op de terugweg in de trein er pas hartelijk om lachen! Wij, twee plattelandsvrouwen uit Apeldoorn zo noemden deze twee mutsen zichzelf.

Connie

Jaap, Bas en Niek

Hennie en ik hebben elkaar leren kennen doordat Niek en Mark vriendjes werden op de peuterspeelzaal.

Niet alleen tussen de kids klikte het, tussen Hennie en mij klikt het ook.

Het ophalen van de kinderen werd voor ons steeds gezelliger en Mark of Niek zeiden altijd "vraag maar of ze koffie wil", dit gelang wie er opgehaald werd.

Op de vrijdag werd het kopje koffie al gauw een rood wijntje!

Zo was het zelfs een keer dat Hennie Niek kwam ophalen en Klaske kwam Erik ophalen. Het was erg gezellig en genietend van een wijntje en natuurlijk een goed gesprek, kwam Eddie binnen met de vraag of we wel wisten waar de jongens waren en wat ze deden? eh nee waar waren ze dan? bleek dat Niek Mark en Erik met ontbloot bovenlijf buiten in de regen in hele groten plassen buikschuivers aan 't maken waren.

Ook zijn Hennie en ik een keer met Jaap, Bas en Justin naar Amsterdam geweest.

We dachten dat het een goed idee was om de jongens eens mee te nemen naar een museum.

We zijn toen naar 't volksmuseum geweest. Na ongeveer een half uur hadden de boys het wel gezien dus naar de gracht voor een rondvaart, maar wat ze eigenlijk het liefste wilden was naar de Bart Smit in de Kalverstraat!

Terwijl die kleiner was dan die in Apeldoorn.

Ook wilde Justin, die voor Ajax is, in de Kalverstraat de Ajax winkel in en denk maar niet dat Bas en Jaap mee naar binnen gingen want die waren voor Feyenoord!

Hennie was een bijzonder mens, nu weet ik dat zoiets makkelijk gezegd is maar geloof me ze had zoveel warmte in zich, volgens mij was dat haar kracht, of dat nu voor haar kinderen, familie, vriendinnen of collega's was dat maakte niets uit.

Wanneer Hennie je aardig vond dan ging ze voor je.

Maar een speciaal plekje in haar hart had ze toch voor, en nu doe ik niets af aan de liefde die Hennie voor haar kinderen voelde, de bewoners van haar werk.

Ze vertelde zoveel over "haar" bewoners dat we ze bij naam kenden en veel over hun gewoonten wisten.

Ik ken weinig mensen die zo betrokken was bij haar werk als Hennie.

Missen doe ik haar nog steeds, ik denk nog vaak aan haar, soms op de gekste momenten,

vooral wanneer ik de kinderen zie, enne, Bas je hebt dezelfde benen als Hennie.

Vaak maakt me het nog verdrietig en moeilijk te accepteren dat mijn vriendin er niet meer is maar ik weet er komt een tijd dat ik kan glimlachen om al onze herinneringen en blijf ze koesteren.

Netty

Henny

Henny, hier staan we dan, wie had dat ooit gedacht.

Onvoorstelbaar is het nog steeds dat jij hier niet meer bent.

Het is ook zo snel gegaan allemaal.

Jij had al langer klachten, maar een maand geleden ging jij naar het ziekenhuis, jij moest meteen blijven en dezelfde dag werden er tumoren in je hoofd ontdekt. Wat een ramp. Jij raakte in coma en kwam na 2 dagen bij met het verzoek om koffie met melk. De eerste weken hadden we nog een klein beetje hoop op een behandeling.

Toen kwam de uitslag van de second opinion uit Zwolle en was er geen hoop meer, je weg was naar het hospice in Beekbergen. Wat hadden we het er moeilijk mee jou daar heen te brengen. Dit was toch een eindstation voor oude mensen aan het einde van hun leven, maar niet voor jou. Jij hebt er 2 weken gelegen totdat je afgelopen maandag overleed.

We zijn erg verdrietig maar ook dankbaar dat we de laatste weken van jouw leven met jou en jouw familie mochten delen.

We bewonderen je, wat ben jij sterk geweest.

Wij leerden Henny kennen door onze kinderen, die met elkaar speelden, bij elkaar op school zaten en voetballen bij W.W.N.A.

Eerst dronken we samen voorzichtig een bakje koffie, later werden het flessen wijn. We vonden het heerlijk het leven met elkaar te delen en kletsten heel wat af. We hadden het zo goed samen dat we de kinderen vaak helemaal vergaten. Terwijl wij genoten van een glas wijn, speelden de kinderen zonder jas aan buiten in de regen. Een vermoeide echtgenoot, die na een lange dag werken thuis kwam, moest ons daarop attenderen.

Het was fijn dat onze kinderen altijd bij jou terecht konden. Samen lunchen tussen de middag in plaats van overblijven, na schooltijd, blijven eten, slapen, niets was jou te gek, het kon altijd allemaal.

We hebben gelukkig samen veel leuke dingen gedaan met en zonder de kinderen.

Als we gingen zwemmen kwamen wij meestal het water niet in, hadden het veel te druk met ons geklets. Ook 's zomers op het Kootwijkerzand konden we het heel lang volhouden.

Winkelen was ook favoriet, al kocht jij vaak niet veel voor jezelf, je moedigde ons wel aan onze rekening leeg te kopen. En dan bij Martins heerlijk cappuccino drinken.

Na een high-tea in Deventer hadden we zo'n lol dat we toen we bij de trein aankwamen door de machinist werden uitgenodigd plaats te nemen bij hem voor in de cabine, zo reden we met hem 's avonds laat terug naar Apeldoorn.

Je vertelde ons gelukkig veel. Hoe het vroeger thuis was, dingen die je had meegemaakt. Ook over je werk bij Schuylenburg, je collega's daar en de bewoners. Je was altijd erg met hen begaan.

Jij maakte een moeilijke tijd mee, vorig jaar ging je scheiden en kregen jullie een flat aan de Edisonlaan. We hebben daar heel wat geschilderd, maar het resultaat mocht er zijn Je flat hebben we op een avond ingewijd met veel wijn. Jouw onderbuurvrouw weet zich dat nog goed te herinneren, zoveel lawaai maakten we. We wilden samen op een foto met een zelfontspanner, wat ging dat vaak mis, maar uiteindelijk was er één foto waar we met zijn allen opstaan. Lol hadden we zeker.

Wij hadden nog zoveel plannen samen. We mochten nog met je mee naar Frankrijk en als we later oud waren zouden we toch in Toscane gaan wonen.

Je kinderen waren je alles. Wat heb je veel voor hen gedaan en wat mochten ze veel van jou.

Verschillende huisdieren werden aangeschaft. Bijvoorbeeld de gerbils, een ramp voor jou als er één was ontsnapt.

Je was van plan zelf een huis te kopen en daar mochten dan nog veel meer huisdieren komen.

Helaas heeft het niet zover mogen komen, deze ziekte maakte abrupt een einde aan al jouw plannen.

Wat moet het moeilijk zijn geweest je kinderen achter te laten.

Henny bedankt voor je vriendschap, voor ons was je een geweldige vriendin. Jij gaf ons zoveel. Altijd lief, zorgzaam, bescheiden en belangstellend vragend: Hoe is het nou met jou? Wat zullen wij je missen. Vergeten zullen we je nooit, in ons hart zullen we je altijd meedragen.

Nu jij hier niet meer bent,
is er de liefde die blijft.

Conny, Netty, Jacqueline en Klaske.

7 uur 's morgens, het begin van de dag op je werk

"Goedemorgen" ... najah, eigenlijk was het " heej" als je binnen kwam.

"Is er al koffie?" Voor de show ging je even zitten en nam er drie slokjes van. De rest kwam in de gootsteen terecht, want echt rust in je gat had je niet.

Daarna ging al het licht aan wat we hebben. Dat zit in je routine wat je mee had genomen vanuit Bartiméus. Vanaf nu staan de bewoners in de spotlights, want jij hoefde dat niet zo nodig.

Betrokkenheid, lief, positief, altijd de schouders eronder zo was jij!

Een regelneef ook, want volgende week gaan Jan en Corrie dankzij jouw geregeld een dag en een nacht op stap.

Jij vond je werk nooit klaar. Eigenwijs als je was liet je je niet zo snel naar huis sturen. Hierop inspelend begonnen wij tegen half drie met "seinen". Met een beetje geluk ging je dan om vier uur naar huis. Vanuit huis volgde er nog regelmatig een belletje met een laatste update.

Iemand waarmee je hebt samengewerkt verwoordde jou als volgt:

"Hennie was een mens op zoek naar harmonie en haar manier van denken en doen is een les voor ons allen."

Deze gedachte nemen we graag met ons mee.

Dag lieve Henny.

De dood en de stille kracht

Rauw en verpletterend kwam hij ons leven binnen
De naderende dood
Zijn schaduw voorruit werpend
De naderende dood
Wij aan de kant; bang, hulpeloos en ontredderd
De naderende dood
Bezitmend van ons dierbare
De naderende dood.

Dan de hoop, het gevecht, de pijn
Hem op een afstand houden
Alle tranen, al ons hopen, alle pijn
Hij komt terug
De naderende dood.

En in zijn greep
Ons dierbare, verbaasd en onwerkelijk
Maar met een stille kracht
De vriendinnen, nachten wakend
De stille kracht
Het ongelooflijke, twee families verbonden in verdriet
De stille kracht
De acceptatie, dat hoort bij hem
De stille kracht
De collega's verpletterend gemis, een laatste groet
De stille kracht
De jongens, te groot niet meer te voelen pijn
De stille kracht
De man, een moment de vervullende liefde
De stille kracht
En wij, wij gaan met je mee zover we kunnen meegaan
De stille kracht

Getuigen zijn we als hij opkruipt naar je hart
De dood
Als je laatste adem je wegvoert bij ons vandaan
De dood
Gewonnen zoals hij altijd zal winnen
De dood

Toch
Het laatste afscheid, zoveel mensen, zoveel tranen, zoveel verdriet
De stille kracht
Doodse stilte, Dante's prayer
De stille kracht

En
Toen de donkere dagen eindeloos leken herinnerde ik me
Haar stille kracht
Ik neem de verkrumelde stukjes hoop met ingegrifde tranen en herinner me
Haar stille kracht
Als mijn ogen naar de oceaan gaan, als mijn ziel naar de zee gaat
Dan herinner ik
Haar stille kracht

Voorbij de dood
Haar stille kracht.

Gerda

Je bent zo stil, zo mooi

Je ligt nu hier
in de schaduw
van het licht

Zo stil, zo mooi als je bent

Het raakt mij
Als ik naar je kijk
Zo vreselijk stil, maar ook zo mooi

Uniek mens, zo lief,
Zo vol liefde voor alle mensen,
Je bent zo stil, maar ook zo mooi

Ik heb je lief

Tot ziens,

Annelies
10 november 2008

Email logboek van 12 Oktober 2008 tot 31 Jan 2009

Hennie was twee dagen voor haar opname in het ziekenhuis nog gedurende een dag of vijf bij ons (Gerda en Erik) om uit te rusten van een onduidelijk soort van enorme vermoeidheid.

Ik herinner me hoe ik haar ophaalde. Ze was traag en verward. Ze had moeite om haar flat in goede orde achter te laten, maar eenmaal in de auto fluisterde ze, toen we in Apeldoorn door een of andere straat reden, dat daar een huis te koop stond. Ze vroeg zich af of dit een goede tijd was om tot koop over te gaan. Op dat moment was de huizenmarkt totaal ingestort en ik raadde haar aan om nog een paar jaar te wachten.

Toen we eenmaal de snelweg afgingen bij Ravenstein verbaasde ze zich dat we er al bijna waren. Ik zei: "Ach, het is maar een kippeneindje". Ze lachte, en dat was de laatste keer dat ik haar hoorde lachen.

De huisarts schatte in dat het een burn-out betrof na haar echtscheiding van een jaar geleden.

Ik heb haar thuis gebracht in Apeldoorn en een dag later (vrijdag 10 Oktober) kwam het fatale bericht uit het ziekenhuis: hersentumoren. Nog een dag later raakte ze in coma (ten gevolge van verkeerde medicatie) en wij begonnen voorbereidingen te treffen voor de begrafenis.

Gelukkig kwam ze de woensdag daarop weer langzaam bij (de medicijnen waren bijgesteld) en hadden we even respijt. En we moesten schakelen, razend snel, van begrafenis naar herstel, van dood naar leven en weer terug.

In die dagen heb ik het verzoek gekregen van de familie om de kar te gaan trekken inzake alles wat met Hennie en jullie, haar kinderen, te maken had. Dus bracht ik een notaris aan haar bed. Weer een dag later kon ze tekenen en kort daarna zou dat niet meer mogelijk zijn geweest.

Hester was op dat moment in Australië, en Marlies stond op het punt om daar heen te gaan. Dat waren de omstandigheden ten tijde van de opname van Hennie.

Hieronder volgt een selectie van e-mails die werden uitgewisseld in die intensieve maand voor haar overlijden en de periode daarna, met als eindresultaat mijn plan voor een gedenkboek ten behoeve van jullie Jaap, Bas en Niek.

Al met al geeft deze verzameling mails de gelegenheid, hoe pijnlijk ook, om de loop van de gebeurtenissen in die intensieve periode opnieuw te volgen.

Erik Stam

Zondag, 12 Oct 2008,

Van: Hester Stam

Aan: Erik Stam

Hey.

Jeetje wat is dat allemaal met Hennie? Heb van Eva gisteren kort in een smsje gehoord dat ze in het ziekenhuis is en dat ze gaan onderzoeken of het een kwaadaardige tumor is. Wil dat zeggen dat ze op zeker een tumor in haar hoofd heeft? Allemachtig, wat heftig zeg. Maar die moet er dan al jaren in zitten, want ze heeft toch al haar hele leven hoofdpijn? Ligt ze nu in Zwolle? En hoe is het met haar? Vertel me meer!

x

=====

Zondag, 12 Oct 2008

Van: Gerda Stam

Aan: Hester Stam

Lieve Hes

Ik wou dat ik de tijd terug kon draaien en dat het allemaal niet waar was.

Hennie is hier vorige week geweest; volgens haar huisarts een burn-out maar voor de zekerheid een verwijzing naar de neuroloog. Ze had een zombie-achtig gedrag die ik niet kon plaatsen bij een burn-out maar dacht bij mij was dat anders maar misschien had ik het niet zo erg.

Annelies was vrijdag vrij en is met haar meegegaan naar de neuroloog.

Deze nam haar gelijk op en ging onderzoeken doen. Aan het eind van de dag werd bekend dat ze 2 waarschijnlijk uitzaaiingen heeft in haar hoofd. De primaire tumor moet nog ontdekt worden. De internist gaat dit volgende week onderzoeken. Als ze deze niet vinden moet ze naar Zwolle voor een biopsie van de uitzaaiingen.

Je snapt dat dit voor ons allemaal een donderslag bij heldere hemel is.

Het is ook niet goed gedaan; het slecht nieuws gesprek is alleen met Hennie gedaan. Nou ja je wil graag iets aanwijzen om je kwaadheid op te richten. Maar goed; Wij hebben dus uitleg gekregen van een verpleegkundige 's avonds laat in het Apeldoornse ziekenhuis; Joke en Jan, 2 vriendinnen en ik. Papa zat nog halverwege Normandië-Nederland, gelukkig staat jouw auto hier en die deed het prima.

Joke en Jan E zijn het opa gaan vertellen gisteren. De hele familie is er en gaat vandaag en gisteren op bezoek; Jan H. was gisteren ook nog jarig.

We zijn allemaal wat verdoofd; ik begin nu te beseffen dat er heel moeilijke beslissingen genomen moeten worden in de toekomst.

En Hennie; ze was er bij ons al niet meer helemaal bij. Volgens de verpleegkundige heeft dit te maken met de locatie van de tumor, verder gaat het toch doordringen. Gisteren zei ze dat ze het moeilijk kon bevatten.

Na aandringen van haar vriendin is er toch een wondertje geschied; Peter is met de kinderen gisteren bij haar geweest en samen hebben ze de kinderen ingelicht, Hennie was hier heel gelukkig over. En ik heb gehuild over alles wat ze is tekort gekomen in haar leven.

Voor Peter wordt het natuurlijk niet gemakkelijk, wat de kinderen betreft staat hij er alleen voor. De duidelijkheid die dat geeft zal wel goed voor ze zijn.

Als er beslissingen genomen moeten worden wat onderzoeken betreft voor Hennie is hij geen partij meer. Laten we hopen dat Hennie dat zelf kan blijven doen.

Hoe dat er allemaal gaat uitzien geen idee van maar Joke en ik zijn de contact personen.

Deze dagen bestaan in ieder geval uit huilen en bellen.

Je trieste moeder

Xxx

=====

Vrijdag 17 Oct 2008,

Van: Erik Stam

Aan: Hester Stam

Nieuwsbrief Nummer zoveel +25

Hallo Hester,

Ik zal je opnieuw even bijpraten over Hennie, maar om te beginnen: Marlies. Die heeft gearzeld of ze haar reis wel zou beginnen. Ze heeft nu besloten toch te gaan. Ze heeft Hennie nog niet gezien en ik weet niet of ze dat nog zal willen voor maandag. Aan Annelies heb ik doorgegeven wat je mij zei namelijk dat ze eventueel jouw sim-kaart zou kunnen overnemen.

Gisteren was een hectische dag. Hennie bleek bij kennis te komen en in de loop van de dag dronk ze koffie en at yoghurt en zelfs macaroni als ik het goed heb.

Dat was voor de familie enorm schakelen. Eerst waken en denken aan de aanstaande begrafenis en nu een nieuw perspectief en contact met Hennie.

We hadden een erg goed gesprek met de neuroloog. Er waren wat irritaties ontstaan en die zijn goed uitgesproken. Er was ook een afnemend vertrouwen bij de familie aan het groeien, en ook dat is hersteld.

Afspraak is gemaakt dat de neuroloog zijn bevindingen zal voorleggen aan de neurochirurg in Zwolle. Die is vanaf dat moment dus ook betrokken in het team en zal, als het zover komt, een behandel voorstel doen.

Deze dagen is het dus afwachten in hoeverre Hennie zich verder herstelt, en het is van belang om zoveel als draaglijk voor haar is, uit te wisselen met haar over hoe ze haar toestand ervaart en of ze wensen heeft die over haar graf heen gaan. Want ze zal zeker overlijden. De kanker is niet te stoppen. Het enige dat nu de verandering in gang heeft gezet is een vocht afdrijvend middel dat de druk in haar hersens heeft doen afnemen. Dat gaat dus om vocht dat zich ophoopte rondom de tumoren. Dat vocht zal er terugkeren en dan zal het niet te stoppen zijn. De tumoren groeien door en ook dat is niet te stoppen.

Het voornaamste verschil, gisteren, met de oude Hennie was, dat ze haar emoties kwijt is. Dat centrum in haar hersens is vermoedelijk beschadigd en dat is heel vreemd om mee te maken.

Geen verdriet, geen angst, geen humor, geen gezichtsuitdrukking etc etc. Dus in de communicatie met haar moet je je daarvan bewust zijn. Een grapje vat ze letterlijk op.

Een vraag als "hoe voel je je" is prima maar je krijgt dan een heel beperkt antwoord. Verder is het van belang dat iedereen beseft dat het tempo van bewust aanvaarden van de situatie door haar moet worden bepaald. Dus niet samen met haar vaststellen dat ze dood gaat, maar wachten tot zij met een vraag in die richting komt. Enfin we leren allemaal veel in deze dagen. De arts verwacht dat ze nog verder zal herstellen, maar alles is mogelijk. Een halfzijdige verlamming lijkt in haar toestand heel goed mogelijk, en als zich dat voordoet is geen behandeling meer mogelijk. Want de twee harde voorwaarden voor behandeling zijn: ze moet zelf naar de wc kunnen gaan en ze moet beslissingen kunnen nemen. Als ze voldoende hersteld is komen we dus voor nieuwe beslissingen te staan, en daar verlang ik eerlijk gezegd niet naar. Ik denk dat we nog een slopende tijd krijgen, en zoals het er nu uit ziet zou het dus kunnen zijn dat je haar nog levend kunt zien, al moeten we onze verwachtingen ongeveer per dag bijstellen. Ik hoop dat het jou goed gaat met je twee mannen en dat je alles netjes kunt afhechten down under.

Liefs, van papa Up Here.

=====

Maandag, 20 Oct 2008,

Van: Erik Stam

Aan: Hester Stam

Nieuwsbrief Nummer zoveel +26

Hallo Hester,

Gisteravond was ik bij Hennie, van 17.00 tot 22.30. Toen ik er kwam zaten haar zonen aan haar bed en haar broer Jan. Op de gang trof ik nog Peter en zijn moeder en zuster en zijn broer met echtgenote. Kortom een hele drukte de hele dag door van mensen die komen en gaan. Ik ben niet in de kamer gebleven maar even op de gang met Jan gaan staan om met hem te kletsen. Immers Marlies gaat vandaag vliegen en daar hebben we even wat over uitgewisseld. Ze begint zenuwachtig te worden zei Jan. Enfin na verloop van tijd ging iedereen weg en ik bleef alleen achter met Hennie. We hadden weinig contact, en ze was moe van een drukke dag. Dus ze probeerde de headset op haar hoofd te wurmen om tv te kunnen kijken. Ik hielp haar er een beetje mee en ik merkte dat ze met de afstandsbediening het geluid tot het hoogste niveau opschroefde. Heel wonderlijk gedrag want ze is volstrekt niet doof. Dat deed ze hier en in haar eigen huis ook al, en dan zonder headset. Een poosje later kwam de warme maaltijd. Een blad werd uitgetrokken van haar nachtkastje en daarop kwam haar voedsel te staan. Ik was benieuwd hoe ze daar mee om zou gaan.

Er stond om te beginnen een bord met gebakken krieltjes, Broccoli en een of andere saus met kip er doorheen. Moet je eens proberen half liggend op je rug met je bestek een halve meter naar je mond te overbruggen. Zelfs als je geen hersentumor hebt, waardoor je het puntje van je neus niet kunt vinden, is dat al een hele toer. Na de eerste poging van haar die natuurlijk mislukte, heb ik het maar overgenomen. Hapje voor hapje gevoerd waarbij zij mij dirigeerde om haar voorkeuren aan te geven. Toen het bord half leeg was kwam een bakje fruit aan de beurt en ten slotte en

bakje yoghurt met wat medicijnen. Ten slotte veegde ze haar mond af met een servet waarna ik haar keurde en nog iets verbeterde. Ik hield haar een spiegel voor en ze was tevreden. Toen kon ik zelf gaan eten, maar ik heb dat niet gedaan. Ik had er geen zin in. Later werden de resten opgehaald door de zuster, en ik schoof me aan haar bed met een Story op haar schoot terwijl zij zich weer verdiepte in RTL5 door middel van de headset.

Een half uurtje later schat ik begon ze onrustig te worden en aan allerlei dingen te trekken in bed. Ik vroeg wat ze wilde en ze zei dat ze uit bed wilde. Ik vroeg waar ze dan wel naar toe wou en dat bleek de wc te zijn. Dus ik zei dat ik dat wel zou doorgeven aan de verpleging. Op een knopje gedrukt en ja hoor er dook iemand op. Ik gaf Hennie's wens te kennen en vervolgens werd er een vrijrijdbare po stoel opgehaald. Dat gaf mij de gelegenheid om even naar beneden te gaan (8 verdiepingen) om even te roken. Eenmaal terug had ze me al gemist, maar ze lag er weer netjes bij en de rust keerde weer. Een nieuwe Story om het leven van René Froger te kunnen volgen en Hennie wisselde tv programma's af met slapen. Die headset zat dan op haar voorhoofd maar dat mocht niet deren. Soms probeerde ze hem af te doen en over de rand van haar bed te hangen. Ze kreeg dat voor elkaar maar eindeloos traag en met veel mislukkingen. Toen ze met veel gewurm kans had gezien om op haar zij te gaan liggen viel ze min of meer in slaap en ja, toen stond er ineens weer een zuster die vroeg of er bezoek toegelaten kon worden. Het drong niet helemaal tot Hennie door, maar uiteindelijk kreeg de zuster groen licht en er verschenen twee vrouwen. Ik er weer uit dus om weer even te roken.

Toen ik terug kwam stond een van hen op de gang. Het bleek een zus van een vriendin van Hennie te zijn die pas een paar uur tevoren voor het eerst had gehoord wat Hennie's situatie was. De zuster van de vriendin bleek verpleegkundige en ik heb haar in telegramstijl bijgepraat over de ontwikkelingen tot nu toe en de verwachtingen voor de nabije toekomst. Enfin de vriendin kwam naar buiten om even op adem te komen van de indrukken die ze bij Hennie had opgedaan. Ook haar praatte ik bij en liet haar wat spuien. Vervolgens moedigde ik haar aan om nog een keer naar binnen te gaan om nog even bij haar te zijn. Zo geschiedde, en wij op de gang babbelden nog even door. Enfin aan het eind van de avond, om kwart over tien of zo kwam een andere vriendin die bij Hennie zou slapen. Ook met haar wisselde ik wat uit en vervolgens gingen we samen naar binnen. Hennie werd wakker en toen kwam het mooiste voor mij van die avond: ik zag een uitdrukking op haar gezicht. Bijna een glimlach maar in ieder geval niet die lege blik. Dat was nieuw voor mij en ik hoop dat dat zich doorzet. Vanochtend was de dokter bij haar. Die vond dat ze vooruit was gegaan maar niet goed genoeg. Dus werd het vocht afdrijvende middel dat via het infuus wordt ingebracht drastisch verhoogd, omdat het blijkbaar zijn werk doet en omdat er nog meer winst mee valt te behalen. We leven hier dus per dag, en mijn verslagje moge je een indruk geven van haar toestand.

Liefs, van papa Up Here.

=====

Donderdag, 23 Oct 2008,

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Zeer gewaardeerde familie,

Mij bereikte het verzoek om voor Hennie een en ander te regelen, onder meer op financieel gebied. Ik heb daarin toegestemd mits iedereen van jullie daar achter zou staan. Dat bleek het geval. Gisteren heb ik dus een notaris gebeld. Vandaag heb ik met Hennie gepraat en zij voelde er voor om die notaris aan haar bed te krijgen. Een half uur later was hij er en we hebben een goed gesprek gehad. In dat gesprek wees Hennie mij aan als haar zaakwaarnemer. Ik weet niet of die term deugt, want het gaat over heel veel dingen, en er zal dus voor mij heel veel werk uit voortkomen in de komende maanden. De notaris stuurt mij vandaag of uiterlijk morgen per mail een aantal documenten waarin Hennie haar laatste wil in te kennen geeft. Ik ga dat bestuderen en overleggen met haar, zodat het allemaal zorgvuldig wordt gedaan en niets wordt vergeten. Vervolgens zal zij die documenten tekenen en vanaf dat moment ben ik officieel in functie.

Mijn verzoek aan jullie is om mij daarbij te steunen als ik daar om vraag. Ook als ik er niet om vraag en je denkt dat ik iets over het hoofd zie neem dan even contact op.

Ander verzoek is om vanaf nu iedere dag je mail te checken want dat scheelt mij erg veel werk. Ik zou immers anders steeds iedereen achter elkaar moeten bellen en dat kost onnodig geld en tijd. Van Joke heb ik geen mail adres, dus ik stuur dit bericht naar Jan H.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Donderdag, 23 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Zeer gewaardeerde familie,
Ik werd gebeld uit het Sophia ziekenhuis.
Er is een afspraak met dokter Zijlstra, de neurochirurg.
Datum: 28 October om 13.30
Sophia Poli 205
Reageer even als dit bericht je heeft bereikt.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Donderdag, 23 Oct 2008

Van: Jan Eijlander

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Erik Stam

Beste Erik,
Onze steun heb je en we zullen niet schromen om iets te vragen of te zeggen.
Daarnaast zullen we proberen om dagelijks de mail te checken.
Met vriendelijke groet,
Annelies en Jan

=====

Vrijdag 24 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hallo allemaal,
Even een bericht voor ons allemaal.
Vanmorgen belde mij Connie Doevendans, een goede vriendin van Hennie.
Zij loopt al een aantal dagen met het idee rond om Hennie voor te stellen bij haar in huis te komen. De voornaamste reden voor haar is dat de kinderen van Hennie op die manier gemakkelijk bij hun moeder zouden kunnen komen. Immers zij woont op steenworp afstand van Hennie.

Mijn reactie was:

1. dankjewel!
2. bespreek dit niet met Hennie s.v.p.
3. Ik gooi het in de groep (bij deze)
4. Bedenk even heel praktisch wat je aanhaalt.
5. Voor de kinderen is eenvoudig iets anders te regelen door jullie als je samenwerkt.

In ieder geval wilde ik dit aanbod met jullie delen, maar mijn advies langs de zijlijn is: laat het zware werk over aan deskundigen.
Annet heeft een briefje op de deur gehangen van de kamer van Hennie, waarop het bezoek wordt verzocht zich strikt aan de bezoeken te houden. Dat was nodig want het volle programma de hele dag voor Hennie begint haar uit te putten.
Ik heb berichten van internet van Hester en Marlies geprint en gezorgd dat die bij Hennie komen zodat ze kan meeleven. Vraagje aan Jan en Annelies: willen jullie de berichten van Marlies printen en bij gelegenheid voor haar meenemen? Dan kan dat van mijn agenda af.
Ik zorg dat ik vandaag alle post en dus ook de rekeningen van Hennie krijg, en ik ga uitzoeken hoe ik haar betalingen kan doen.
Van Klaske vernam ik dat er een rooster ligt van tijden dat mensen bij Hennie zijn, ook in verband met slapen bij haar. Dat rooster is ingevuld tot maandag, met een paar hiaten. Ik ga daar verder niet over, maar neem er s.v.p. kennis van als je bij Hennie bent.

Bij het hospice in Beekbergen staat Hennie bovenaan de lijst. Als daar iemand overlijdt kan ze daar direct heen. Dat kan dus al dit weekend zijn.
Tot zover. Allemaal sterkte en pas goed op jezelf!

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Vrijdag 24 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hallo allemaal,

Even verslag van vandaag. Ik ontving vanochtend de documenten van de notaris per email.

Grondig gelezen en vervolgens meegenomen naar Hennie.

Daarna eerst naar Klaske want ik wilde haar post ophalen om rekeningen te kunnen betalen. Ik kreeg de post en ik kreeg de sleutels van Hennie's flat.

Ik heb wat administratie van Hennie bij elkaar gegraaid en die ga ik nu ordenen.

Van Hennie kreeg ik haar bankpasje, dus ook dat is geregeld.

Morgen om 11.00 uur zit ik weer bij haar met de notaris zodat we alles officieel kunnen maken

doordat zij tekent wat hij meebrengt. Mij viel vanavond op dat ze een hoogrode kleur op de

wangen heeft. Zou kunnen komen van die enorme dosis vochtafdrijvers die ze krijgt. Ze grijnst

wel veel naar me, en ik meende zelfs enig gevoel voor humor te constateren. Wat ik griezeliger

vond was haar korte termijn geheugen. Het kwam mij voor dat ze daar niet helemaal zuiver meer

mee is, omdat ze me meermalen dezelfde dingen vroeg en steeds hetzelfde antwoord kreeg.

Ik heb nu het mail adres van Peter en ik ga vandaag of morgen ook hem proberen bij te praten en

zien of ik iets moet of kan doen in die richting.

Shalom!

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zaterdag, 25 Oct 2008

Van: Gerda Stam

Aan: Hester Stam

Nog 19 dagen

Dan zien we je eindelijk weer. Zal wel raar zijn in het begin. Voor jou helemaal.

We hebben de afgelopen week veel van je auto gebruik gemaakt. Papa heeft op zich genomen de zaken voor Hennie waar te nemen. Hij zit nu met de notaris aan haar bed.

Hennie is deze week wel helderder geworden dankzij de medicijnen. Alleen zo zwak dat je zelfs

niet met haar kan bellen, je verstaat haar gewoon niet. Heb het druk gehad, loop eigenlijk op mijn

tandvlees. Ik kan ook (nog) niet aanvaarden dat het is zoals de dokters het melden. We hebben

een laatste gesprek met de neurochirurg dinsdag. Zou graag willen dat ze nog een MRI maken

gewoon voor de zekerheid.

Probeer intussen zoveel mogelijk te werken. Omdat ik niet weet wat er komen gaat.

De eerste berichten van Marlies zijn ook binnen. Ze geniet. Wanneer zie jij haar?

Hoe is het met het afscheid nemen, blij dat je al op de plaats van vertrek zit?

Uit het dorp geen nieuws, heb het gewoon niet gehoord. Alleen dat de moeder van Davy is

overleden, longkanker. Was al een poos bekend dat ze dat niet zou overleven.

Rare tijd zo. Hoop dat Hennie in ieder geval nog leeft als je terugkomt.

Van je trieste moeder.

XXX

=====

Zaterdag, 25 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Beste familie,

Even weer een update. Vanochtend was ik bij Hennie. Ik had daar om 11.00 uur afgesproken met de notaris. Het was weer een goede bijeenkomst en in alle rust konden we de genomen beslissingen nog eens doornemen en vragen stellen. Daarna heeft ze getekend en nu is er dus een nieuwe situatie.

Die houdt vooral in dat er nu financieel een en ander is vastgelegd over haar nalatenschap voor haar kinderen.

Verder zijn mij twee rollen toebedeeld. Als Hennie niet meer kan beslissen dan ben ik haar gevolmachtigde. Als Hennie overleden is krijg ik daarbij de rol van executeur testamentair. Dat was de wens van de familie en van Hennie en dat is dus nu allemaal afgetimmerd.

Verder was er later de buurvrouw/dominee, die jullie allemaal wel kennen denk ik. Dat was een erg ongemakkelijke bijeenkomst. Voor ons alle drie.

De buurvrouw voelde zich ongemakkelijk want vanuit de familie had haar de vraag bereikt of zij als dominee wilde optreden. Dat was nieuw voor mij en Hennie wil dat zeker niet, want dat had ik haar al gevraagd.

Ik heb tegen buurvrouw gezegd dat ik haar zal bellen om haar uit haar ongemak te bevrijden. Zonder tegenbericht van jullie zal ik haar zeggen dat ze op bezoeken welkom is als buurvrouw maar niet als dominee.

Ik opperde dat ik geheugenverlies bij Hennie waarnam. Dat heb ik vandaag niet meer gemerkt, dus ik neem aan dat het aan haar vermoeidheid lag.

Joke belde net dat het haar ook opviel. Ze stelt steeds dezelfde vragen, en het kan dus door vermoeidheid komen die komt in de loop van de dag.

Nu ik dit schrijf is Hennie zo moe dat ze eigenlijk niemand kan zien, zelfs haar kinderen niet.

Ik zal Peter een mail sturen over het testament en de gevolgen daarvan voor hem.

Wat het aanbod van Connie betreft denk ik dat jullie nu met elkaar een knoop moeten doorhakken. Daar heeft ze recht op. Mag ik aan Jan vragen om te proberen een familiestandpunt te krijgen en dat door te geven aan Connie? Liefst dit weekend.

Joke neemt contact op met Hennie's hoofd, al klinkt dat onder deze omstandigheden vreemd, om opnieuw te verzoeken of de Geestelijk verzorger van Schuilenburg haar opwachting wil maken. Dat is Hennie's wens.

Tot zover. Ik hoop dat ik volledig ben.

--

met vriendelijke groet,

Erik Stam

=====

Zondag, 26 Oct 2008

Van: Jan Hengeveld

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Erik Stam, Jan Eijlander

Beste familie,

Volgens mij heb ik al in een eerdere mail naar Erik aangegeven dat ik blij ben met Connie haar voorstel. Maar hier langer over nadenkend lijkt het mij voor haar en de familie niet haalbaar. Ze woont vrij krap, als ik dat zo kan bedenken en haar eigen gezin moet ook door draaien. Ze krijgt niet alleen Henny erbij maar ook al haar dierbaren en voor hoe lang? Gaat Jan met Connie praten? Gisteren ben ik met papa bij Henny geweest en hij wil graag maandag of dinsdag weer. Wie regelt dit? Ook heeft hij gevraagd of Annet en Jan als ze naar het ziekenhuis gaan hem ook niet kunnen oppikken want, vindt hij ze komen toch bij mij langs. Ik heb contact gehad met de geestelijke verzorgster van Schuilenburg ze komt vanmiddag bij Henny langs.

Hartelijke groeten,

Joke

=====

Zondag, 26 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Familie,

Ik hoorde van Gerda dat ze met Hennie had nagedacht over Connie's voorstel. Hennie's reactie: dat moet maar niet.

Mijn reactie daarop was dat ik dit aan Connie heb doorgegeven en zo kunnen we dat weer achter ons laten.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zondag, 26 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Dit schreef mij Peter:

"Het is niet zo dat ik moeite heb met de GV-er van het werk. ik begreep van Gerda of Joke dat Hennie dit niet graag wilde. Ik weet de weg niet op dit vlak in Apeldoorn. Vervolgens heb ik aangegeven dat de burens mogelijk haar of jullie hierin de weg konden wijzen betreft mogelijkheden.

Gezien de vermoedheid, zal ik vanmorgen met de kinderen naar haar toe gaan."

Het leek me goed om dit te melden, zodat een misverstand uit de wereld is.

Ik zoek hem komende week op om met hem van gedachten te wisselen.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zondag, 26 Oct 2008

Van: Jan Eijlander

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Erik Stam

Hoi Joke, ik ga maandagmorgen voor mijn dienst naar Hennie. Dus ik kan papa wel meenemen, als hij graag naar Hennie wilt. Geen probleem.

Ben blij dat wij allemaal toch wel het zelfde denken qua "opvang" van Hennie.

Hennie gaf de wens bij mij aan om nog een keer met de zussen naar Frankrijk te gaan, hierin ben ik niet helemaal eerlijk geweest en durfde haar die illusie niet te ontnemen. Wat ik geantwoord heb is; "Hennie ik weet niet of dit mogelijk is, maar wij kunnen als zussen "Frankrijk" altijd bij jou laten komen". Hopelijk kunnen wij dit ook voor haar realiseren.

Liefs Annelies

=====

Maandag, 27 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hennie verhuist vandaag naar een hospice

=====

Maandag, 27 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Dag Familie,

Inmiddels is er meer bekend.

Hennie gaat vanmiddag om ongeveer 16.00 uur naar De Spreng, centrum voor palliatieve zorg

Ruitersmolenweg 5

7361 CC Beekbergen

Tel.: 055 506 61 80

Fax.: 055 506 61 81

Joke gaat mee in de ambulance, en Klaske rijdt er achteraan met de spulletjes.

Joke heeft dus vandaag een redelijk lange dag met Hennie, tenzij iemand haar vanavond aflost.

De algemene indruk die we van Hennie hebben (gisteravond) is dat ze toch een beetje achteruit gaat. Erg moe, praten met dubbele tong, eten van vast voedsel gaat niet meer. Geheugen gaat ook wat achteruit.

Hier onder staat een link naar De Spreng.

http://www.palliatiefnet-oostveluwe.nl/zorg/kaart/de_spreng.asp?id=4

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Maandag, 27 Oct 2008

Van: Dijkema, A

Aan: Erik Stam, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hallo allemaal,

Morgen na het gesprek in Zwolle willen wij wel weer graag naar Hennie toe. We zijn dan tot ongeveer 21.00 uur beschikbaar. Nog een vraag.

Krijgt Hennie ook weer tramal? Daar ga je nl. ook met dubbele tong van praten. Ik ben blij dat ze naar de hospice gaat. Dit geeft naar mijn gevoel meer rust voor haar. Ik heb in het weekend een paar telefoongesprekken met pappa gehad over Hennie en geprobeerd hem aanwijzingen te geven over hoe hij Hennie het beste kan benaderen als hij haar bezoekt. Moeten we hem morgen nog meenemen na het gesprek.

Kunnen we het nog over hebben.

Groet,

Annet Dijkema

secretaresse cluster Logistiek

=====

Maandag, 27 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hallo allemaal,

Twee dingen:

1. Ik heb vanochtend de huisarts van Hennie gebeld om door te geven dat ze vandaag gaat verkassen. Peter weet het ook en verder weet ik niet wie het nog meer zou moeten weten.

2. Ik begreep van Gerda dat Joke mij een mail heeft gestuurd over geld in een envelop in verband met Jaap zijn verjaardag de 29e. Probleem is dat Hennie haar pincode niet meer weet en het pasje is dus onbruikbaar. Ik heb gebeld met haar Rabo bank, en ik kan een nieuwe aanvragen zodra ik de officiële documenten van de notaris heb die mij mijn bevoegdheid geven.

Voordat ik dus een bruikbaar pasje heb zijn we gauw 14 dagen verder.

Ik kan dus geld in een envelop doen maar ik schat in dat Joke dat ook zelf kan in overleg met Hennie.

Als er andere kosten voor Hennie worden gemaakt dan hoor ik dat graag.

Ik maak daar een lijstje van en ik zal iedereen terugbetalen. Bewaar bonnetjes als dat mogelijk is.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Vrijdag 31 Oct 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Beste allemaal,

Ik was vandaag weer eens bij Hennie. Ik had haar voor het laatst in het ziekenhuis gezien.

De meeste tijd heb ik in Apeldoorn doorgebracht, omdat ik de notaris papieren had ontvangen. Ik heb dus een pasje aangevraagd en verzocht om alle correspondentie van de bank met Hennie aan mij te adresseren.

Ik vermoed dat er wel enige weken overheen zullen gaan voordat ik dat pasje heb.
Morgen ga ik naar Peter om met hem allerlei dingen te bespreken om op die manier de neuzen dezelfde kant op te houden of te krijgen.
ten slotte: ik trof bij Hennie twee gsm's aan. Ik denk van Joke en van Annelies. Ik heb ze allebei uitgezet.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Vrijdag 31 Oct 2008
Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hallo Familie,
Hier is nog een post scriptum:
Bij de bank waar ik was is de auto van Hennie verzekerd. De directeur daar vertelde mij dat het niet goed is dat iemand anders nu met haar verzekering in die auto rijdt. Zijn advies: sluit zelf een verzekering af.

Ik geloof niet dat dat als klantenzoekerij moet worden opgevat.
Als Joke schade krijgt of veroorzaakt, dan komt dat op mijn bordje, en ik weet niet wat dan de gevolgen zullen zijn. Ik kan dat dus ook niet overzien. Denk er eens over na en laat mij weten hoe jullie denken hiermee om te moeten gaan.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Maandag, 03 Nov 2008
Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Beste allemaal,
Hierbij een korte correspondentie tussen mij en Constance. Ik hoop dat de inhoud overeenkomt met jullie wensen.
Graag jullie reactie, dan kan ik verder op de ingeslagen weg.

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Erik Stam
Aan: Constance Schouwstra
Verzonden: 1-11-2008 21:13
Onderwerp: Hennie

Hallo Constance,
Wij hebben elkaar denk ik nog niet ontmoet, maar dat zal in de nabije toekomst vast gebeuren. Ik ben getrouwd met een zus (Gerda) van Hennie. De familie, inclusief Hennie heeft mij gevraagd om met een notaris te overleggen wat we onder deze omstandigheden het beste kunnen doen. Daaruit kwam een testament voort plus een document waarin Hennie aangeeft dat ik haar gevolmachtigde ben voor alles wat zich tot haar overlijden voor doet. Na haar overlijden ben ik executeur testamentair. Dat geeft mij dus een hele berg verantwoordelijkheid die ik nog niet goed kan overzien.

Een van die dingen betreft haar overlijden en haar begrafenis. Ik heb van de familie begrepen dat ze wat de plek waar ze begraven zou willen worden duidelijk is geweest. Zelf ken ik die plek niet maar dat zou ik op kunnen vragen. Misschien bent u daar bekend mee?

Vervolgens zou ik u willen vragen of u een goede begrafenis ondernemer kent die we zouden kunnen benaderen.

Ten slotte: bent u gevraagd om een uitvaart dienst te leiden? Zo niet zou u dat dan willen overwegen?

Als u adviezen voor mij heeft dan verneem ik die graag want dit is voor mij geen dagelijks werk.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

Onderwerp: RE: Hennie
Van: "Schouwstra, Constance" <Constance.Schouwstra@sheerenloo.nl>
Datum: Maandag, 3 Nov 2008 06:27:03 +0100
Aan: 'Erik Stam ' <info@stamek.nl>

Goedemorgen Erik,
Bedankt voor deze mail.
Zaterdagmorgen ben ik bij Hennie geweest en vanmorgen ga ik er weer heen.
Ik heb begrepen dat Hennie op de natuurbegraafplaats in Assel wil worden begraven. Er mag daar vaak gekozen worden waar men wil liggen maar met die plek ben ik niet bekend. Het kan zijn dat Hennie het plekje misschien wel aan haar zussen heeft vertelt.
Met alle liefde wil ik haar begrafenis leiden. Ze heeft het me zelf niet kunnen vragen maar ik denk dat ze dat wel wil.
Zelf hebben we veel contact met begrafenisondernemer Rouwenhorst uit Apeldoorn. Daar is Hennie ook bekend mee want als er bij ons een overlijden is op de groepen dan komen zij ook. Zij gaan heel respectvol en netjes met zowel de overledenen als familie om.
Mijn ouders zijn ook door hun begraven.
Zijn er nog vragen dan mag u altijd bellen of mailen. Mijn telefoonnummer thuis is 055 5791222 en mailadres thuis is constance.schouwstra@planet.nl

U heel veel sterkte gewenst,
Hartelijke groet,
Constance

=====

Maandag, 03 Nov 2008
Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Beste familie,
Door een vraag van Joke kwam ik er achter dat ik niet erg volledig ben geweest in mijn verslag. Dat had te maken met vertrouwelijkheid en met timing.
De vertrouwelijkheid betreft de inhoud van het testament dat Hennie heeft op laten maken, en dat is iets tussen haar en mij en de notaris.
De timing heeft te maken met het moment in het proces. Wij zitten nu met elkaar in een proces van afscheid en laatste momenten met Hennie, en wat na het overlijden volgt is iets waar jullie je (nog) niet mee bezig hoeven te houden.
Mochten jullie toch met vragen zitten over wat er door Hennie geregeld is in haar testament dan wil ik dat met jullie delen.
Wat betalingen betreft: de rekeningen die Hennie nog moest betalen, voor zover mij bekend, zijn betaald.
Betalingen na haar overlijden zal ik kunnen doen voor zover ze betrekking hebben op haar ziekte en overlijden. Daarna houdt het voor mij op en komt alles onder het beheer van de notaris totdat aan alle wettelijke verplichtingen (denk aan de belastingdienst) is voldaan.
Hieraan is een ontsnapping mogelijk, namelijk als ik bij de bank een verklaring van erfrecht kan tonen. Die heb ik niet en ik heb de notaris om advies gevraagd daaromtrent.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Maandag, 03 Nov 2008
Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

We zochten een mooie foto van Hennie. Deze is wel goed geloof ik. of heeft iemand een betere?

=====

Woensdag, 5 Nov 2008
Van: Gerrie Vogels
Aan: Erik Stam

Hallo Gerda,Erik en verdere familie,
Een aantal weken geleden belde je vader me met heel akelig nieuws over jullie jongste zus Hennie.
Ik was ook erg ontdaan van dit nare bericht en het spookt ook voortdurend door mijn hoofd. Ik kan me voorstellen dat het voor jullie nauwelijks te bevatten is.
Een paar keer heb ik contact gehad met oom Henk en gehoord dat Hennie nu in een hospice in Beekbergen is.
Het toeval wil dat mijn schoonzus daar vorig jaar ook is geweest en daar ook is overleden. Mijn nichtjes,haar dochters waren vol lof over de verzorging en begeleiding daar. Ik hoop dat jullie dat ook zo kunnen ervaren.
Het klinkt als een cliché, toch wil ik jullie zeggen dat ik aan jullie denk en dat ik je heel veel sterkte wil wensen in deze zware tijd voor jullie allemaal.
Lieve groet van jullie nicht Gerrie.

=====

Woensdag, 05 Nov 2008
Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander
CC: Peter van den Berg, Gert en Eline Westerveld, Hans Doevendans

Hallo allemaal,
Het is op dit moment rot om aan te denken, maar Hennie zal een keer overlijden. Als we die verdrietige gebeurtenis zullen hebben meegemaakt komt er onvermijdelijk veel op ons af. Een van die dingen zal zijn dat er een bericht zal verzonden worden aan familie, vrienden collega's etc van Hennie.
Mijn vraag aan jullie in dat verband is tweeledig:
1. Willen jullie allemaal, samen of afzonderlijk, een lijstje maken met complete adressen van mensen die t.z.t. een bericht moeten hebben?
2. Wie wil op zich nemen om alle verzamelde adressen samen te voegen in een bestand? Meld je in dat geval s.v.p. bij mij. Iemand moet het doen en ik heb al veel werk te doen in dit verband.
Ik heb nauwelijks mail adressen van de vrienden en vriendinnen en collega's van Hennie, misschien is daar bij Gert en Eline, Peter, en Hans en Connie meer van bekend. Stuur in dat geval mijn bericht s.v.p. door aan betrokkenen.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Donderdag, 06 Nov 2008

Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander
CC: Peter van den Berg, Gert en Eline Westerveld, Hans Doevendans

Hallo allemaal,
Dit schreef Annelies Eijlander aan mij, en langs deze weg meld ik jullie dat allemaal:

Hoi Erik, ik wil wel alle adressen verzamelen van mensen en dit in een bestand verwerken. Misschien is het handig dat bv. Een van de vrienden alle adressen verzameld van Hennie's haar vrienden en werk, etc. Annet die van onze familie en Yvonne (peters zus) die van haar familie. Mocht Annet dit graag willen, dan vind ik dit ook goed, maar ik ben bang dat dit wel snel moet gebeuren en ik kan niet in de agenda van Annette kijken. Ik ga mijn vrije weekend in, dus ik heb alle tijd. Ik hoor het wel. Groetjes Annelies

--
met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Donderdag, 06 Nov 2008

Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Beste aangetrouwde familie,
Ik heb vandaag contact gezocht met een uitvaart ondernemer: Rouwenhorst.

<http://www.rouwcentrum-rouwenhorst.nl/>

Constance heeft daar goede ervaringen mee dus ik heb haar suggestie gevolgd. Ik heb haar, zoals jullie weten ook gevraagd of ze de begrafenis dienst wil begeleiden. Niemand van jullie heeft daarop gereageerd, dus ik neem aan dat dat goed is.

Wat we weten van Hennie's wensen inzake haar begrafenis, is de plek (Assel) en de steen (zwerfkei). Als er nog andere dingen zijn die jullie bekend zijn dan zou ik dat graag weten, want ik ga om te beginnen maandag a.s. naar het rouwcentrum om te overleggen.

Joke, jij hebt de sleutels van de flat om met de kinderen kleren en dergelijke te halen. Ik begreep dat je die naar Peter brengt. Samen met hem zoek ik nog wel een gelegenheid om kasten op te snorren. Ik hoop dit weekend. Zou jij ook even in Hennie's brievenbus willen kijken en die legen? Anders gaat hij misschien uitpulen. Leg de post dan maar boven op tafel dan vind ik die wel weer. Het nieuwe pasje van Hennie is aangekomen. Dus over een paar dagen heb ik ook de pinpas en kunnen we weer verder.

--
met vriendelijke groet,
Erik Stam

*Laat haar als een kleine vogel
schuilen mogen
waar Gij uw vleuglen om haar slaat*

Intens verdrietig zijn wij om het overlijden van onze geweldige moeder, mijn zorgzame dochter en onze lieve dappere zus

Henny Eijlander

☆ 24 april 1961
's Heerenbroek

† 10 november 2008
Beekbergen

Apeldoorn: Jaap, Bas en Niek van den Berg

Zwolle: H. Eijlander

Ten Post: Annet en Jan Dijkema-Eijlander

Macharen: Gerda en Erik Stam-Eijlander

Dedemsvaart: Jan en Annelies Eijlander-Eilert

Kampen: Joke en Jan Hengeveld-Eijlander

Neven en nichten

Apeldoorn, Edisonlaan 140

Correspondentieadres:

Dhr. E.K. Stam

Dorpsstraat 17

5367 AK Macharen

Henny is overgebracht naar Rouwcentrum Rouwenhorst, Christiaan Geurtsweg 24 te Apeldoorn, alwaar geen bezoek.

Er is gelegenheid tot condoleren op vrijdag 14 november van 10.45 tot 11.45 uur in het Vierhuis 's Heerenloo (locatie Schuylenburg) Voorwaarts 61 te Apeldoorn, waar aansluitend om 12.00 uur de rouwdienst zal plaatsvinden.

Omstreeks 14.15 uur gaan we Henny begraven op de Natuurbegraafplaats Assel, Alverschotenseweg 24 te Assel.

*Nu jij hier niet meer bent,
is er de liefde die blijft.*

Met veel verdriet nemen wij afscheid van onze vriendin

Henny

Conny, Jacqueline, Klaske en Netty

.....mijn lieve, lieve buurvrouw is niet meer.....

Henny.....ik mis je....

Ellen

Vedrietig hebben wij kennisgenomen van het overlijden van onze collega

Henny Eijlander

Ruim 20 jaar heeft Henny bij 's Heeren Loo gewerkt. Wij hebben Henny leren kennen als een heel betrokken en positief ingestelde collega met een groot verantwoordelijkheidsgevoel.

Wij leven mee met haar kinderen Jaap, Bas en Niek, haar vader en verdere familie en vrienden.

Collega's Acaciapad Regio Apeldoorn 1
Directie, medewerkers en cliënten 's Heeren Loo

Met diepe verslagenheid hebben wij het droevige bericht ontvangen van het overlijden van mevrouw

Henny Eijlander

moeder van Niek uit groep 6 en van onze oud leerlingen Jaap en Bas. Mevrouw Eijlander was al enige tijd ernstig ziek.

Onze gedachten en ons medeleven gaan uit naar de kinderen en verdere familie. Dat zij de kracht en steun mogen ontvangen en ervaren om dit intense verdriet met elkaar te dragen.

Apeldoorn, 10 november 2008

Team, Ouderraad en Medezeggenschapsraad
PCBS 'De Rank'

Op **12 november 2008** geplaatst door: **Marijke en Christian**

Wat was je sterk en arbeidzaam.
Steeds heb je voor iedereen klaargestaan.
Flink was je, je hele leven.
Moedig ben je tot het eind gebleven.
Flink wil je, dat ook wij zullen zijn.
Maar het afscheid doet zo'n pijn.
Onze gedachten zijn bij Jaap, Bas en Niek.

Bron: <http://www.mensenling.nl/>

Maandag, 10 Nov 2008
Van: Miranda van der Molen
Aan: Gerda Stam

Lieve schoonmam,
Gecondoleerd met je zusje Hennie. Wat een groot verdriet! Vind het heel erg voor jullie dat dit zo heeft moeten gebeuren. Kan nu niets zeggen wat je kan troosten maar ik denk aan je en mijn hart huilt mee. Hoop je deze week nog even te spreken en we gaan ons best doen om donderdag avond naar Macharen te komen. Denk aan je.

*hebben woorden nog wel waarde,
voor wie verstomd is en verdoofd.
doet medeleven er nog toe, voor wie een leven heeft verloren?
maar heus..
ik voel de stilte in je hart,
de woede in je hoofd
en kan je tranen horen...*

Liefs van Miranda.

=====

Dinsdag, 11 Nov 2008
Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hallo Familie,
We zijn bijna aan het eind van dit deel van het proces van afscheid nemen van Hennie. De begrafenis zal dit deel afsluiten.

Het tijdschema van die dag is als volgt:
09.00 met naaste familie in het rouwcentrum; afscheid nemen en kist sluiten.
10.00 Vierhuis klaar maken.
10.45 - 11.45 Condoleren
12.00 Rouwdienst
13.30 (ongeveer) vertrek naar de begraafplaats
14.15 Begraven op Asselse begraafplaats
15.00 (ongeveer) Met intieme club koffie en broodjes en dergelijke in Hotel Hoog Soeren bij de open haard.

Morgen om 14.00 zien een aantal van ons elkaar bij het rouwcentrum om met Constance het programma de rouwdienst door te nemen. Ik heb op dit moment nog niets ontvangen in mijn mail. Bovendien ligt dan voor ons in het rouwcentrum een drukproef van het kaartje met de tekst en foto van Hennie. Daar kunnen we dan onze mening nog over geven.
Het is misschien een idee om morgen een paar exemplaren van "De Stentor" te kopen omdat daar de advertenties in staan. In ieder geval eentje voor Pa Eijlander.
Een ander idee is wellicht dat iemand een paar kiekjes maakt van de versierde kist. Voor later. We hebben het helemaal niet gehad over fotograferen, maar ook dat zouden we misschien nog even moeten overwegen. Voor later en voor de kinderen, al was het maar van de te verwachten bloemenzee. Ik heb geen camera, maar wellicht iemand van jullie? Ik zou ook mijn zoon Jaap kunnen vragen om zijn camera mee te brengen.

Lopende afspraken:

Om 09.00 uur in het rouwcentrum zijn ook een paar vriendinnen van Hennie aanwezig evenals in Hoog Soeren. Joke vertelt ze dat nog eens en ook dat hun echtgenoten daarbij welkom zijn.
Om 09.00 uur in het rouwcentrum zijn niet de kinderen en Peter aanwezig.
Die zullen er wel zijn in Hoog Soeren.
Tijdens de condoleance staan de kinderen in de rij van te condoleren personen. Dat is hun uitdrukkelijke wens.
Zelf heb ik niet de behoefte om in die rij te staan, en ik vraag me af of de overige aangetrouwden dezelfde opvatting hebben. Desalniettemin zal ik er staan als dat gewenst wordt.
Jan en Annet slapen de nacht voor de begrafenis met Marjolein in de flat van Hennie.

Jan en Annelies hebben de foto's met de lijstjes die bij de registers komen te staan mee naar huis genomen om ze in orde te maken. Die komen morgen mee naar het rouwcentrum waar we ze kunnen inleveren bij Constance of het rouwcentrum. De kleine ingelijste foto's gaan later naar de kinderen, en de grote op de kist gaat naar Pa Eijlander.

Ik heb de rekening van Hennie bij de Rabobank inmiddels kunnen inzien.

Ze stond een beetje rood dus ik heb wat geld van haar spaarrekening overgeboekt naar haar lopende rekening. Vervolgens heb ik Jan en Joke betaald. Als er nog anderen zijn die vorderingen hebben op Hennie dan hoor ik dat graag.

Ten slotte is mijn voorstel om deze week niet te praten over de nalatenschap van Hennie. Dat is een volgende episode die we met zorg met elkaar door moeten zien te komen.

Ps ik ben vast niet volledig, en dat hoeft ook niet denk ik. Als ik toch iets echt belangrijks niet heb geschreven of iets heel verkeerd, dan hoor ik dat graag.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zaterdag, 15 Nov 2008

Van: Annet Dijkema

Aan: Erik Stam, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hoi fam.,

Dit stuurde Anneke van tante Roelie mij:

Lieve Annet, oom Henk, Gerda, Jan en Joke en verdere familie,

Wat een ontroerende en waardige afscheidsdienst gisteren.

Na vier weken van onzekerheid moest Henny dit leven verlaten.

Jullie hebben er alles aan gedaan om haar terzijde te staan en dan toch moet je haar los laten.

Ik weet zeker dat zij in de hemel verenigd is met jullie moeder.

Fijn dat Joke de moed en kracht had om het levensverhaal van Henny te vertellen.

Henny heeft het de laatste jaren zwaar gehad.

Ook fijn om te weten dat ze zulke fijne vriendinnen had waar ze op terug kon vallen.

Ik zal haar blijven herinneren als het kleine zachte meisje, altijd lief.

Haar sporen zijn nadrukkelijk aanwezig in haar drie jongens.

Wat een mooie kinderen heeft ze nagelaten.

Zij zullen haar herinnering levend houden.

De plek waar jullie haar lichaam hebben begraven is een mooie plek om te herdenken, het straalt rust uit.

Ik zal haar nooit vergeten.

Tot slot wens ik jullie allemaal heel veel sterkte nu de moeilijkste tijd gaat komen.

Dat jullie een sterke band met elkaar hebben is heel fijn om zo elkaar tot troost te kunnen zijn.

Liefs,

Anneke

=====

Zaterdag, 15 Nov 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Zeer gewaardeerde familie,

Ik weet niet hoe het jullie is vergaan, maar ik was bijzonder moe na de begrafenis. Ik heb veel geslapen want blijkbaar viel er een spanning van me af.

Vanaf nu zal de hoofd aandacht verschuiven naar de kinderen van Hennie.

Eerst stonden de broer en zussen van Hennie centraal en dat wordt dus nu anders. Ik zal het testament van Hennie moeten executeren en dat gaat met name over haar nalatenschap en haar kinderen. Verder moeten er allerlei lopende zaken zoals abonnementen en dergelijke worden gestopt.

Mijn voornemen is om een plan van aanpak te maken zodat ik in de goede volgorde de juiste stappen kan nemen. Ik zal over die stappen regelmatig jullie informeren, maar de meeste zaken zal ik moeten doen met Peter.

Ik weet dat jullie wensen hebben ten aanzien van bepaalde spullen van Hennie. De auto kwam al voorbij en ringen en een schilderij. Ik zou graag van jullie willen horen per mail wie wat precies zou

willen hebben zodat ik een volledig inzicht daarin heb en jullie wensen kan meenemen in het komende proces van executie.

Verder begreep ik, dat velen van de kring van mensen die als eersten de kerk verlieten, geen kaartje hebben ontvangen met de foto van Hennie.

Franciska vertelde me dat er nog van die kaartjes over waren en ik neem aan dat die in Rouwenhorst zijn. Ik zal daar komende week vermoedelijk heen gaan om ze te halen. Ik combineer dat met het halen van de geluidsopname die gemaakt is. Dat is een CD voor de kinderen maar we kunnen die natuurlijk kopiëren. Laat me s.v.p. weten als je er eentje wilt hebben. Wie weet geldt dat ook voor de vriendinnen?

Gisteravond was er een concert in de grote kerk in Apeldoorn. Volgend jaar zelfde tijd zal dat weer plaats vinden met als kern genodigden de klanten van Rouwenhorst. Het schijnt erg indrukwekkend te zijn.

Mij schoot te binnen dat het wellicht een goed idee zou zijn als we met de groep die in Hoog Soeren bijeen was over een jaar bijeen te komen op diezelfde plek. Het graf te bezoeken en naar dat concert te gaan. Er is dan een jaar overheen gegaan en we zouden dan een soort gedenk reünie kunnen houden voor Hennie.

Er zijn natuurlijk nog meer kaarten gekomen van allerlei mensen. Gerda maakt 2 stapeltjes: sommige zijn voor de Eijlander familie en andere zijn voor de v.d. Berg familie. Die laatste stapel zal ik bij Peter brengen.

Volgende week maak ik een afspraak met de notaris om de benodigde papieren te kunnen krijgen om verder te kunnen gaan met de bank.

Als ik iets vergeten ben of als er nog vragen zijn of opmerkingen dan hoor ik dat graag.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zondag, 16 Nov 2008

Van: Jan Eijlander

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Erik Stam

Beste zussen en zwagers,

Over de nalatenschap van Hennie heb ik de laatste dagen nagedacht en ben voor mijzelf tot de conclusie gekomen dat de spullen van Hennie zoveel mogelijk ten goede moeten komen aan haar jongens. Ik vind dat wij ons moeten realiseren dat de jongens op dit moment mogelijk (nog) geen waarde hechten aan persoonlijke spullen van Hennie. Met verloop van tijd kan dit komen. Het zou dan jammer zijn als wij iets van haar in ons bezit hebben wat voor hen ook een betekenis/waarde heeft. Verder lijkt het mij dat een deel van de huisraad naar het huis van Peter en de jongens kan. (Als Peter dit wil) Vanwege het nu permanent verblijven van de jongens bij Peter zal er gebrek ontstaan aan praktische zaken als kastruimte, beddengoed etc. maar ook zullen meubels sneller slijten omdat er nu weer meer op geleefd wordt.

Daarnaast kan het zo zijn dat er voor de jongens emotionele waarde zit aan meubels e.d. die in de flat hebben gestaan. Verder is de kans aanwezig dat de jongens over enige jaren vanwege studie de deur uitgaan en op dat moment spullen/huisraad kunnen gebruiken. We zouden dit met Peter kunnen overleggen en/of hij daar opslagruimte voor heeft. Kortom, ik vind dat wij terughoudend moeten zijn in wensen t.a.v. de nalatenschap van Hennie en vooral eerst de jongens aan bod moeten laten komen.

Met vriendelijke groet,

Jan

P.s. Wij willen wel graag de CD en een paar kaartjes/bidprentjes die bij de uitgang zijn uitgedeeld.

=====

Zondag, 16 Nov 2008

Van: Jan Hengeveld

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Eijlander, Erik Stam

Beste Familie,

Ik heb nog niet nagedacht over Henny's spullen. Het is nu zondag, De jongens zijn hier en we hebben gewoon een gezellige dag met elkaar. Ik hoop dat jullie zorg voor haar jongens ook meer is dan de materiële kant. (wat ook moet) Ik wil proberen om vanaf vrijdag a.s. elke week de jongens uit school op te vangen. Het zou fijn zijn als jullie af en toe er bij willen zijn.

Natuurlijk zijn alle spullen voor de jongens. Wel zou ik zelf graag een aandenken willen van haar en ik weet ook wel wat. Maar als dit niet kan hoeft het niet. Ik wil graag nadenken over het overnemen van de auto. We zullen dan de dagwaarde betalen natuurlijk.
Groeten, Joke

=====

Zondag, 16 Nov 2008
Van: Annet Dijkema
Aan: Jan Hengeveld, Gerda Stam, Jan Eijlander, Erik Stam

Lieve Familie,
Ik heb jullie mail gelezen. Wat betreft de nalatenschap van Henny ben ik het volledig met Jan eens. Het zou fijn zijn als er wat tijd was om de flat leeg te ruimen. Hoelang kan hij nog aangehouden worden? Natuurlijk kunnen wij ook zo nu en dan vrijdags komen. Van daaruit kunnen we kijken wat we verder kunnen doen voor de jongens.
Groetjes, Annet

=====

Zondag, November 16, 2008
Van: Gerda Stam
Aan: Annet Dijkema, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Erik Stam

Hallo allemaal

We hebben een hoop kaarten gekregen; veel uit 's-Heerenbroek. Heb geen idee wanneer we elkaar weer zien om ze jullie te laten zien. Een kaart van de huisarts waarop hij zijn waardering voor ons uitspreekt over de manier van verzorgen en bijstaan. En een uitnodiging om contact op te nemen voor een gesprek als we dat willen.

Over de spullen van Henny; Het is zo dat alles vanaf het moment van overlijden van de jongens is. Praktisch zullen er toch spullen zijn die ze niet kunnen gebruiken en die niet in de flat kunnen blijven staan en dus moeten die dan een bestemming krijgen.

Joke en ik hebben aangegeven dat wij graag een aandenken van Henny willen. De officiële weg is dat de executeur testamentair dat overlegt met de erfgenamen. Omdat hij voor de notaris moet verantwoorden dat de erfenis ook daadwerkelijk bij de erfgenamen terechtkomt. Dat neemt voor mij niet weg dat de wens blijft bestaan. Reacties graag.

Joke heeft op zich genomen om met de jongens vrijdagmiddag eten te maken. Jan heeft het al gehad over een aantal familie tradities per jaar met de familie en de jongens te maken. Erik deed een voorstel voor een jaarlijkse herinneringsdag. Zijn er nog meer concrete ideeën?

met vriendelijke groet,
Gerda Stam

=====

Maandag, 17 Nov 2008
Van: Jan Hengeveld
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Eijlander, Erik Stam

Beste Familie,

Het is maandag en ik denk dat ik in een behoorlijk gat dreig te vallen.

Vanaf 10 oktober ben ik elke dag naar Apeldoorn geweest en dat hoeft nu niet meer.

De pijn is groot en af en toe weet ik niet waar ik het zoeken moet. Is het vreemd dat je graag een aandenken wilt dragen van iemand waar je zo van houdt?

Waar gaat dit nu over, ik begrijp het niet en word er alleen maar stik verdrietig van. Ik heb Peter gesproken. Het gaat met de jongens redelijk en gisteren hebben we een fijne dag gehad met elkaar. De jongens hebben spelletjes gedaan en we hebben het maar even over de begrafenis gehad. Voor Peter had ik nog een boek over omgaan met jongeren die een groot verdriet hebben te verwerken. Mijn wens is dat we elkaar nu steunen, nu het verdriet zo rouw op ons dak valt. Annelies zal een voorstel doen voor een samenzijn.

Laten we papa ook niet vergeten die het wel alleen moet doen.

Joke

=====

Maandag, 17 Nov 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Hallo Joke,
dit schreef ik onder meer aan Peter:

Hallo Peter,

Ik probeer nu, kort na de begrafenis, een plan op te stellen waarmee ik mijn taak als executeur van Hennie's laatste wil kan uitvoeren. Ik wil dat graag doen in nauw overleg met jou.

Nu Hennie overleden is zijn al haar bezittingen voor haar erfgenamen, te weten de kinderen, en jij zult daar tot een vastgestelde leeftijd van de kinderen voor zorgen. De papieren waarin dat beschreven staat heb ik je gemaild.

De eerste vaststelling die we moeten doen is dat de woonomgeving van de kinderen zoals die bij hun moeder was, zal worden opgeheven. Hun thuis bij hun moeder houdt dus op te bestaan en ik denk dat zij gelegenheid moeten hebben om afscheid te nemen van dat thuis. Ik zou graag willen dat je dat bespreekt met ze en ik zal ook Joke vragen om in die trant met ze te overleggen.

[tot zover de tekst aan Peter]

Ik hoop dat je er mee in kunt stemmen dat we wat de flat betreft zo met de kinderen moeten omgaan.

Verder heb ik Peter een voorstel gedaan van een plan van aanpak voor de afwikkeling van Hennie's laatste wil. Onderdeel van dat voorstel waren twee dingen die jou/jullie betreffen:

de auto: ik heb Peter geschreven dat je overweegt hem een bod te doen.

Wettelijk zijn we in ieder geval verplicht om de auto binnen vijf weken na overlijden te verkopen.

Jij zou de koper kunnen zijn en het geld zou je kunnen overmaken aan Hennie zodat het bij de nalatenschap van de kinderen komt. Ik heb begrepen dat de waarde van de auto de handelswaarde moet zijn.

een aandenken: Ik heb Peter geschreven dat er bij de Eijlanders mensen zijn die graag een aandenken aan Hennie uit de erfenis zouden willen hebben, en dat de ringen en ketting momenteel bij jou berusten. Ik heb hem dus een open vraag gesteld: hoe denk je daarover? Ik wacht zijn antwoord af en ik zal proberen gauw een afspraak met hem te maken.

Ik stuur deze mail cc aan de anderen zodat de communicatie open blijft.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Vrijdag 21 Nov 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

CC: Hans Doevendans, Peter van den Berg

Beste allemaal,

Ik doe weer even verslag van mijn wel en wee omtrent Hennie. Dit keer aan een wat ruimere kring. Helaas heb ik nauwelijks mail adressen van de vriendinnen van Hennie, dus ik hoop dat Connie mijn mail wil doorsturen aan betrokkenen.

Mijn eerste bezoek vandaag was aan het rouwcentrum Rouwenhorst. Ik heb daar een CD met geluidsopname afgehaald die prachtig is uitgevoerd. Ik heb hem nog niet beluisterd, maar aan de buitenkant is hij heel mooi. Ik heb 1 exemplaar van de CD en eventueel kunnen mensen die dat willen een nabestelling doen binnen een maand. Doe dat svp via mij anders wordt het een rommeltje. De kosten zijn 17,50 Euro. De CD die ik heb zal ik bij Peter brengen.

Verder haalde ik bij Rouwenhorst de resterende bedank kaartjes op die bij de uitgang van het Vierhuis werden verstrekt. Dat stapeltje heb ik verdeeld tussen Peter en Joke. Wie dus zo'n kaartje wil hebben gelieve zich bij een van beiden te melden.

Mijn tweede bezoek gold de notaris. Bij hem moest ik een verklaring van executele afhalen omdat ik die nodig had voor verder zaken kunnen doen met bijvoorbeeld de bank. Bij de notaris werd ik gewaar dat Peter vervolgens naar de kantonrechter moet gaan in mijn gezelschap. Ik heb dan in

ieder geval een boedel inventarislijst nodig. Daar moet alles opstaan wat Hennie nalaat: geld, goederen en schulden.

Die kantonrechter is nodig omdat de erven, te weten de kinderen, minderjarig zijn. De wetgever beschermt die minderjarigen heel erg en dus is de gang naar de rechter nodig. Ik zal dat dus bij gelegenheid doen met Peter.

Mijn derde bezoek was aan de bank van Hennie. Daar heb ik alle bankzaken geregeld die nodig waren en ik denk dat ik niet veel over het hoofd heb gezien.

Mijn vierde bezoek was aan Peter. Hem heb ik bijgepraat en afgestemd zodat we onze neuzen dezelfde kant op hebben.

We hebben onder meer afgesproken dat Peter de flat met zijn kinderen bezoekt om daar al hun eigendommen weg te halen. Immers dat hoort niet bij de nalatenschap van Hennie. Zodra die klus geklaard is zal hij mij berichten en vervolgens moet er een inventaris lijst worden samengesteld. Daarop moet alles komen te staan wat er in de flat aanwezig is. Bijvoorbeeld: een tv van het merk Philips etc etc. Niet alle onderbroeken hoeven te worden geteld maar er kunnen rubrieken gemaakt worden van dat soort dingen, en er hoeven geen bedragen bij.

Die lijst moet worden gecompleteerd met de financiële bezittingen van Hennie en ook haar schulden.

Mijn vraag is: wie van de familie wil die lijst voor mij maken in een getypte vorm? Ik kan hem dan compleet maken met de financiële zaken en daarmee naar de kantonrechter gaan.

In de flat trof ik ook nog toevallig twee CD's aan met de naam Klaske er op. Wellicht is er nog meer dat aan haar of andere vriendinnen toebehoort. Ik verneem dat graag zodat we die dingen apart kunnen leggen en terug bezorgen.

Voor Peter: ik heb hier een brief van de SVB die jou attent wil maken op een nabestaandenuitkering ANW. Er zit een formulier bij maar dat kun je volgens mij ook downloaden van de site www.svb.nl bij het digitale loket.

Ik heb opnieuw een aanmaning gekregen van CODA bibliotheek. Ze missen een boek van ene van Duin, getiteld: Tim en Taco op etc etc. Als iemand dat boek aantreft gaarne even bij mij melden. Ik zal volgende week in ieder geval CODA bellen.

Peter en ik streven er naar om de flat voor 1 Januari leeg te hebben zodat er niet onnodig huur betaald hoeft te worden. Ik zal nagaan wat de opzegtermijn is, en of eventueel volgende huurders bekend zijn zodat die eventueel vloerbedekking en zo kunnen overnemen.

Als de boedelinventaris er is en Peter en ik zijn naar de rechter geweest dan kunnen we verder met de inboedel.

We hebben afgesproken dat Peter dan zijn kinderen laat aangeven wat zij graag willen behouden omdat het een emotionele waarde voor ze heeft. Ze mogen kiezen wat ze willen. Denk aan foto albums en zo.

Vervolgens is het praktische deel aan de orde: welke goederen denkt Peter te kunnen gebruiken in zijn huis. Denk aan klerenkasten voor de kinderen en dergelijke.

Als die fase achter de rug is dan zal de flat een heel stuk leger zijn dan nu. De overgebleven inventaris moeten we dan bekijken en zien wat we daar mee doen.

Uiteindelijk moet de flat leeg en netjes opgeleverd, en mijn vraag is:

wie wil het op zich nemen om in die fase in te springen en die klus te klaren samen met wie hij/zij wil?

De auto van Hennie is getaxeerd en hij wordt gekocht en op naam gezet van Joke.

Wat de vriendinnen betreft: het is denkbaar (opperde Peter) dat ook zij een aandenken aan Hennie zouden willen hebben. Ik heb geen idee of dat zo is, en wat dat dan zou moeten zijn. Komen jullie s.v.p. met een reactie aan mij.

Komende maandag zit ik op Schuylenburg waar ik Alie van Dort spreek en een

personeelsfunctionaris. Ook dat moet afgehandeld en ik verwacht dat dat goed zal verlopen.

Verder ben ik allerlei abonnementen en machtigingen aan het stoppen zoals de KPN en digitenne. In de komende weken zal dat allemaal goed komen.

Ik heb begrepen dat (vermoedelijk) bij Nettie spullen staan opgeslagen van Hennie. Die horen natuurlijk ook bij haar nalatenschap en ik heb met Peter afgesproken dat hij met Nettie daarover contact op neemt.

Volgens mij ben ik nu tamelijk volledig en zijn jullie weer op de hoogte. Ik hoop dat het jullie goed gaat en dat de verwerking van een en ander goed verloopt.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zondag, 23 Nov 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Peter van den Berg, Klaske Botterweg, Netty Schimmel, Hans Doevendans

Beste allemaal,

Aanmeldingen die ik kreeg om te helpen bij het opruimen van de flat:

Netty, Klaske, Jan Eijlander. Conny heeft aangegeven dat zij ook willen helpen met spullen te verhuizen. Haar man kan een bus regelen.

Aanmelding voor de boedelinventaris: Jan en Annelies en Joke.

Aanmeldingen voor een CD van de dienst:

Jan en Joke Hengeveld

Ik zal de bestelling regelen bij Rouwenhorst. De kosten van de CD zijn 17.50

Dit is de stand van zaken sinds mijn vorige mail.

Peter meldde dat hij dit weekend al wat spullen heeft opgehaald voor de kinderen. Het volgende weekend haalt hij met een busje de rest op. Er zitten ook dingen bij die bij de inboedel van Hennie horen en ik heb hem gevraagd om daar een lijstje van te maken zodat de "boekhouding" blijft kloppen.

Dit betekent dus dat de inventarisatie gedaan kan worden zo spoedig mogelijk na het volgende weekend. Ik hoop dat betrokkenen onderling een datum en tijd regelen.

Bij Netty staan een tafel en een soort voorzet haard. Peter heeft contact met Netty over die spullen.

Zo zijn we weer een stapje verder.

Ik ga morgen naar Schuylenburg en naar de bank want ik kan niet meer werken met het pasje.

Vrijdag zie ik Joke bij de flat om 14.00 uur.

Een goede week gewenst allemaal.

--

met vriendelijke groet,

Erik Stam

=====

Maandag, 24 Nov 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Familie,

Ik was op Schuylenburg om onder meer Hennie's salaris en pensioen en dergelijke te bespreken.

Nu bleek zij een spaarloonregeling bij de ING te hebben en daar ga ik dus morgen achteraan.

Verder had zij thuis sleutels van haar werk en die breng ik vrijdag naar Schuylenburg.

Tenslotte is mijn vraag aan jullie: er ligt een dossier van Hennie bij personeelszaken. Niets van wat daar in zit is nieuw en alles zou zij dus ook thuis moeten hebben, zo verzekerde men mij. Over vijf jaar wordt dat dossier vernietigd, en tot die tijd kunnen we het inzien en/of er kopieën van vragen.

Vraag is: moet ik iets doen met die informatie?

--

met vriendelijke groet,

Erik Stam

=====

Donderdag, 27 Nov 2008

Van: Jan Hengeveld

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Erik Stam, Jan Eijlander

Beste zus en schoonzus,

Morgen zien we elkaar, maar nog even dit. Willen jullie meedoen met het cadeau voor de jongens van Henny vanwege sinterklaas. Gerda heeft sloffen voor de jongens gekocht. Ik zorg voor chocoladeletters en geef ze op 5 december. Het wordt dan €10 per gezin willen jullie meedoen. Erik krijgt dan morgen het geld van ons.

Met Gerda heb ik bedacht dat het toch wel fijn is om zondag iets te eten. Ik zorg voor 2 soepen. Annelies wil jij stokbrood en 1wijn meenemen. Annet wil jij salade meenemen en 1 wijn. Gerda neemt banketstaven mee en 1 wijn. Ik zorg voor wat er nog meer nodig is. Vinden jullie dit een

goed plan. Hoor van jullie. We zijn met ongeveer 15 man. Ik heb de jongens van Henny ook gevraagd te komen
Groeten van jullie liefhebbende zus,
Joke

=====

Zondag, 30 Nov 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Beste allemaal,

We hebben er weer een stevige dag op zitten. Eerst de dienst, en toen de begraafplaats en tenslotte de "vergadering" bij Jan en Joke thuis.

Ik probeer die laatste samen te vatten in een paar regels zodat we allemaal weer bij zijn.

Om te beginnen: we streven er naar om de flat leeg en schoon te hebben per 1 januari, maar we laten ons niet gek maken. Als onderweg blijkt dat dit streven niet haalbaar is dan knopen we er gewoon een maand aan vast.

Vervolgens begreep ik dat de inventariseuses komende vrijdag nog nodig hebben om alles op de lijst te krijgen. Annet mailt mij vervolgens het Excel bestand zodat ik het compleet kan maken.

Daarmee kan ik dan vervolgens met Peter naar de kantonrechter in Apeldoorn.

In de tussentijd heeft Peter de persoonlijke eigendommen van de kinderen uit de flat gehaald. Ik vermoed dat dat vandaag al gebeurd zal zijn.

In de komende week zal ik ten minste de volgende acties ondernemen:

1. Ik zoek contact met de verhuurder van de flat van Hennie, om te weten te komen op welke termijn ik de huur kan opzeggen. Als dat drie maanden is dan zeg ik de huur morgen op. Maar als blijkt dat er per 1 januari al nieuwe huurders staan te trappelen, dan zal ik proberen met die nieuwe huurders in contact te komen zodat ze eventueel stoffering kunnen overnemen.
2. Ik zoek contact met de notaris om zijn visie te horen over onze aanpak.
3. De bank van Hennie is weer geblokkeerd en ik probeer dat deze week weer vlot te trekken.
4. Ik probeer er deze week achter te komen wat (belastingtechnisch) wijs is om te doen met Hennie's geld in België.

Nu weer verder over de inventaris.

Een ding vooraf: besef allemaal s.v.p. dat ik voor de wet de executeur ben. Ik kan en moet dus Hennie's laatste wil uitvoeren en voor zover die niet in detail beschreven is knopen doorhakken die in haar geest zijn.

Ik zeg dat expres omdat het de zussen en broer van Hennie een stuk verantwoordelijkheid en dus zorg uit handen neemt.

Bijvoorbeeld die gevoelige kwestie van een materieel aandenken aan Hennie is iets waar je op verschillende niveaus in kunt functioneren.

Mijn voorstel was en is, en ik denk dat Jan daar niet meer bij was, kiezen jullie, broer en zussen ieder voor zich een concreet aandenken uit haar nalatenschap. Iets dat jou persoonlijk bevredigt. Denk niet na over of dat wel kan of mag, maar maak gewoon je keus.

Mijn rol zal dan zijn om die keus te respecteren en daar verantwoording over af te leggen bij eventuele instanties. Van belang is wel om in dit alles in ieder geval open te zijn in de communicatie onderling.

Mocht je toch willen dat het aandenken later weer bij de jongens van Hennie terecht komt dan kun je dat beschrijven voor jouw erfgenamen. Een andere mogelijkheid zou kunnen zijn, maar die vind ik minder voor de hand liggend, dat in het archiefje van Hennie's dagboeken een tekstje komt waarop je meldt dat je bijvoorbeeld de bril van Hennie, als het ware, in levenslange bruikleen hebt en dat die na jouw overlijden weer bij de rechtmatige eigenaren zal terug worden bezorgd.

Denk er maar eens over na, maar het voornaamste is dat jullie je niet moeten vermoeien met verantwoordelijkheden en wel dat je concreet wordt over je keus inzake een aandenken.

Daarna volgen verdere stappen. Als ik het goed zie zijn die als volgt:

(Peter heeft de persoonlijke eigendommen van de kinderen uit de flat gehaald. Wat rest is de inventaris van Hennie.)

1. Ik vraag Peter wat hij uit die inventaris kan gebruiken of eventueel wil opslaan ten behoeve van zijn kinderen. Er is een kans dat hij van dat aanbod gebruik maakt en dat de flat weer een beetje leger wordt. Een deel heeft hij al gedaan door bijvoorbeeld de TV mee te nemen.
2. Wat dan overblijft moeten we zien, maar er zijn misschien spullen bij die jullie kunnen gebruiken zonder dat het een emotionele waarde heeft.

In dat geval heeft Gerda het voorstel, en dat neem ik graag over, om met elkaar in de flat te komen en aan te wijzen wat een ieder kan gebruiken.

Noem een redelijke prijs en als er niemand anders is dan ben je eigenaar. Is er wel iemand anders die die krulset wil hebben dan mag die ook een bod doen. De hoogste bieder wordt eigenaar. Je bent echt eigenaar als je de betaling hebt gedaan op de rekening van Hennie.

3. Ook na die sessie zullen er spullen over blijven. Geen idee hoeveel, en ik hoop dat het weinig zal zijn. Dan zouden we de vriendinnen er op los kunnen laten en zien of die nog iets bruikbaar of van emotionele waarde aantreffen.

4. Ten slotte moet de flat echt helemaal leeg (afgezien van eventuele opvolgers die stoffering willen) en voor die operatie hebben zich veel mensen gemeld. De vraag is dan of wat er over is gebleven nog een belangrijke geldswaarde vertegenwoordigd. Ik hoop van niet want dan is de kringloop winkel de eenvoudigst oplossing.

Rest mij nog voor een ding jullie aandacht te vragen. De zaken die van emotionele waarde zijn, zijn voor mij nog niet allemaal bekend. Ik wil daar graag meer inzicht in. Bijvoorbeeld dat schilderijtje dat Pa Eijlander heeft gemaakt. Dat vertegenwoordigt geen geldswaarde maar wel een gevoelswaarde. Zo zijn er vast meer dingen die mij niet bekend zijn.

Het lijkt mij van belang om die spullen buiten de verkoop te houden maar dan moeten we wel weten waar we het over hebben. Graag jullie reactie in de vorm van lijstjes.

Ik hoop dat ik een en ander zo goed heb samen gevat. Als ik geen op of aanmerkingen krijg dan neem ik aan dat we deze voorstellen volgen.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Maandag, 01 Dec 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Beste allemaal,

Contact gehad met Rouwenhorst. De vijf bestelde CD's liggen vrijdag klaar. Wie haalt ze op? Niemand hoeft te betalen. Beschouw het als een cadeautje van Hennie.

Met Joke afgesproken dat zij zorgt voor een persoonlijk aandenken voor de vriendinnen. Dat is dus uit mijn agenda.

Brief geschreven aan Argenta over wat ze met Hennie's geld moeten doen:

storten van saldo + rente op de lopende rekening van Hennie en vervolgens de Argenta-rekening opheffen.

Contact (tel) gehad met de verhuurder van de flat. Opzeggen kan op ieder willekeurig moment. Een maand later moet dan de flat opgeleverd worden.

Ik heb aangegeven dat de streefdatum 5 januari is met een uitloop van een of twee weken.

Ik moet een papieren brief sturen naar de verhuurder om een en ander te bevestigen.

De flat komt vervolgens in de krant en nieuwe huurders gaan zich bij mij (of iemand van ons) melden voor eventuele overname van stoffering. Ik zal de huurbaas in de brief melden wanneer de flat echt opgeleverd kan worden, zodra ik daar zicht op heb.

Mail aan Peter gestuurd om hem bij te praten en af te stemmen in verband met volgende stappen.

Mail gestuurd aan de vriendinnen (de mutsen) om ze bij te praten en met het verzoek om een datum op te geven voor het leegmaken en opleveren van de flat. Wij sluiten ons daar dan bij aan.

Nog geen contact gehad met de notaris.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Woensdag, December 03, 2008

Van: Jan Hengeveld

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Erik Stam, Jan Eijlander

Lieve Familie,

Van de Spreng kreeg ik een bedankbrief voor het gestorte bedrag van 50 Euro

Moet deze naar Erik of naar Papa.

Ik vond nog een paar mooie foto's van Henny. Zie bijlage.

Groeten, Joke

=====

Zaterdag, 06 Dec 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Klaske Botterweg, Jacqueline Peters, Netty Schimmel, Hans Doevendans, Peter van den Berg

Beste allemaal,

Weer even bijpraten van mijn kant zodat iedereen weer hetzelfde weet.

Afgelopen donderdag was ik met Peter bij de rechtbank in Zutphen. De bedoeling was dat hij de rechter liet weten langs officiële weg dat hij de nalatenschap van Hennie als vertegenwoordiger van de kinderen "beneficiair" aanvaardde. Na wat weerstand bij de betreffende klerk kregen we dat gedaan, en daarmee kunnen we dus verder.

Inmiddels is duidelijk dat de notaris en de kantonrechter in Apeldoorn en die van Zutphen elkaar tegenspreken inzake welke stappen we dienden te ondernemen. We moeten zaken doen met Zutphen dus hun lijn hebben we gevolgd, en dat levert op dat een boedelinventaris niet nodig is. Die zou alleen nodig zijn als Peter de nalatenschap zou weigeren.

Vrijdag was ik bij Rouwenhorst, om de CD's op te halen van de rouwdienst van Hennie. Prachtig uitgevoerd, en allen die besteld hebben heb ik een exemplaar bezorgd. Alleen Annet krijgt hem later van me.

Verder vroeg ik daar nogmaals om de opnamen die van de kist waren gemaakt. De tekeningen die de kinderen hebben gemaakt staan er prachtig op en ik ben blij dat ik die foto's heb. Als iemand er belangstelling voor heeft: laat mij weten.

Verder was ik bij de bank. De afwikkeling van alle verzekeringen die Hennie daar had lopen gaat voorspoedig. Bovendien heb ik weer toegang tot de rekeningen van Hennie. Al met al vlot met soms wat strubbelingen.

Later was ik met Gerda en Joke en Annelies in de flat. Peter was daar al eerder geweest en die had de eigendommen van de kinderen plus een aantal zaken die hij voor ze kan gebruiken meegenomen. Dat betekent dat de flat al een heel stuk leger was dan toen we hem de vorige week bezochten.

De aanwezige dames hebben zich vervolgens bezig gehouden met het opruimen van de kleren van Hennie en het bij elkaar scharrelen van aandenkens voor de zussen en broer van Hennie en voor de vriendinnen.

Joke gaat de mutsen (oneerbiedig gesproken, maar het was Hennie's term) de aandenkens bezorgen of ze heeft dat al gedaan.

De familie aandenkens worden in een later stadium verdeeld onder broer en zussen.

Ik heb Peter gevraagd nog 1 zoekslag te doen in de flat om alles wat nog bruikbaar is voor hem en de kinderen weg te halen. Als dat gebeurd is zal de uiteindelijke actie van leeghalen en opruimen en klaar maken voor oplevering niet zo veel werk meer zijn.

Ik heb een brief geschreven aan de verhuurder (daar hadden ze me om gevraagd) met de mededeling dat Hennie is overleden en dat we willen opzeggen per 15 Januari. Dat geeft dus wat rust in de tent en we hoeven deze maand niets te forceren.

Met de rayonmanager van de huurbaas heb ik een afspraak volgende week vrijdag bij de flat zodat hij mij instructies kan geven inzake de oplevering.

Peter heb ik gevraagd om adreswijzigingen te regelen voor correspondentie die aan de kinderen is gericht. Immers in de brievenbus van Hennie tref ik nog steeds post aan voor hen.

Annet heb ik gevraagd de inventarislijst aan mij te mailen, want "je weet maar nooit".

Dit is in grote lijnen de stand van zaken. Kunnen de mutsen al komen met een voorstel van een datum voor werk aan de flat? Wij als familie voegen ons dan in jullie voorstel. Is er in Apeldoorn zoiets als een kringloop of zijn er andere mogelijkheden?

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Dinsdag, 09 Dec 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander

Dit schreef mij Klaske:

Hoi,
de 4 meisjes, klinkt beter als mutsen, kunnen zaterdag 3 januari aan het werk in Henny's flat. Is dat okay? Wat kunnen we dan allemaal doen?
Groetjes Klaske

Dit was mijn reactie:

Hoi Klaske,
Ik vind mutsen leuker. Meisjes klinkt zo maagdelijk. Ik zal het voorleggen aan de familie als voorstel waar ze zich in kunnen voegen.
Ik weet nog niet precies hoeveel werk het zal zijn, immers Peter slaat nog een slag en dan wij misschien nog. Wat rest is leegmaken, wegwerken, opruimen en schoonmaken en gaatjes vullen in de muren en dergelijke.
Je hoort asap van mij, en bedankt nogmaals voor jullie aanbod.
Erik

Kortom: wie doet er mee op die datum?

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Woensdag, 24 Dec 2008

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Klaske Botterweg, Jacqueline Peters, Netty Schimmel, Hans Doevendans

Hallo allemaal,

Sommigen van jullie zal ik nog zien voor het eind van het jaar, en anderen niet. In ieder geval wens ik iedereen een voorspoedig en gelukkig 2009. Dit jaar is heel verdrietig geëindigd. Wie had dat kunnen denken en we zullen het volgend jaar nodig hebben om de klap te verwerken.

Nog even praktisch op de valreep.

We hebben afgesproken dat we met elkaar op 3 januari de flat leeghalen en zo mogelijk klaar maken voor oplevering.

De stand van zaken is momenteel zo dat de broer en zussen van Hennie plus Hennie's vader gisteren in de flat zijn geweest. Eigenlijk om afscheid te nemen van de flat. Peter had, door mijn aanmoediging gesteund, al alle voor hem en de kinderen bruikbare zaken weggehaald.

Wat overbleef is verdeeld onder broer en zussen.

Kortom de flat is nagenoeg leeg. Wat ze niet mee konden nemen zal door hen op 3 januari worden opgehaald. Wat rest is afval in allerlei soorten en maten, en de stoffering, te weten vloerbedekking en rolgordijnen.

Met de manager van de flat heb ik afgesproken dat we de stoffering nog even laten zitten. Er zal met de flat worden geadverteerd en eventuele nieuwe huurders worden met mij in contact gebracht zodat die kunnen bezien of ze de stoffering willen overnemen. Ik hoop dat ze dat willen want alles zit vastgelijmd en het zou lastig kunnen blijken om alles er uit te halen. Uiteindelijke oplevering van de flat is 15 januari. Als zich een week tevoren geen nieuwe huurders hebben gemeld dan moet de stoffering alsnog verwijderd worden, en in dat geval zou ik hulp kunnen gebruiken voor die klus.

Mijn voorstel alles overziende:

1. wie spullen uit de flat moet halen komt daar 3 januari om dat te doen.
2. wie wil helpen opruimen, afval wegwerken, gaatjes in de muren en plafonds netjes afdichten, stofzuigen, poetsen etc. is zeer welkom.
3. we zien elkaar om 10.00 uur bij de flat. Ik heb de sleutel.
4. de ochtend is zo voorbij dus zou iemand van de familie koffie en broodjes mee kunnen nemen voor allen? Of halen we wat op? Ik betaal wel.

Vraag aan de vriendinnen: zou iemand van jullie eventuele opvolgende huurders de flat willen tonen om te overleggen over de stoffering? Dat zou mij een reis schelen.

Laatste vraag aan allen:

Als zich onverhoopt geen nieuwe huurders aandienen en de stoffering moet alsnog worden verwijderd, wie zouden mij dan op zaterdag 10 januari willen helpen met die werkzaamheden?

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Vrijdag 02 Jan 2009

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Klaske Botterweg, Jacqueline Peters, Netty Schimmel, Hans Doevendans

Hallo allemaal,

Nog even kort over morgen als we elkaar zien bij de flat om 10.00 uur.

Ik maak me toch nog een beetje zorgen over de hoeveelheid troep die overgebleven is en die verwijderd moet worden.

Kan iemand een aanhangertje meenemen om rommel naar de stort te brengen indien nodig?

Er staat in de berging een deur die terug gehangen moet worden tussen de hal en de keuken van de flat.

Er staat een computermeubeltje en een stalen bureau en een bed met matras die allemaal weg moeten. De rest is klein spul in de vorm van papier, kleding, verf en dergelijke.

Er kan wellicht met behulp van het pasje een en ander in de afvalcontainer aan de straat, maar de vorige keer werkte dat niet.

Op hoop van zegen dus.

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zaterdag, 03 Jan 2009

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Klaske Botterweg, Jacqueline Peters, Netty Schimmel, Hans Doevendans

Hallo Allemaal,

Ik weet niet hoe het jullie is vergaan vandaag toen we de flat helemaal leeg maakten, maar ik had er tegenstrijdige gevoelens bij. Ik vond het raar om moedwillig de sporen uit te wissen van iemand die ik helemaal niet kwijt wil.

Ik probeer met die verwarring iets te doen:

Al langere tijd heb ik een fantasie, en die heb ik op Nieuwjaarsdag met Joke gedeeld. Zij voelde er wel voor.

Ik zou een document willen maken ter nagedachtenis aan Hennie. Een soort levensbeschrijving, mooi uitgevoerd met foto's en zo er in. Dat boekje zou ik willen maken voor de kinderen van Hennie, maar voor onszelf zou het waarschijnlijk ook mooi kunnen zijn.

Probleempjes die ik er mee heb zijn dat haar overlijden nog zo kort geleden is dus dat geeft wat pijn, en ik heb zelf te weinig informatie.

Natuurlijk heb ik haar gekend vanaf haar pubertijd, maar nooit zo intensief als haar zussen en broer.

En bovendien: ik denk dat Annet, als oudste zus heel andere verhalen zou kunnen vertellen dan Joke, die het dichtst bij haar stond. Ook de vriendinnen zouden verhalen kunnen vertellen over haar die het laatste deel van haar leven bestrijken, waar ik nauwelijks weet van heb.

En verder: we hebben de dagboeken van Hennie. Korte stukjes heeft Gerda gelezen en daaruit maakte ik op dat er fragmenten in staan die voor zichzelf spreken en ook die zouden heel goed in dat boek kunnen komen.

Als hoofdstukken stel ik mij globaal voor:

1. Het gezin Eijlander, wat waren hun leefomstandigheden toen Hennie werd geboren.
2. Haar geboorte en vroege jeugd.
3. Haar schooltijd
4. Het drama bij de weg, waar ze een vriendje zag verongelukken
5. Haar opleidingen en werk, Schuylenburg
6. Haar relaties, en uiteindelijk haar huwelijk op Terschelling.
7. Haar relatie met Peter, en haar moederschap

8. Haar scheiding en wederopbouw van haar leven
9. Haar ziekte en de laatste maand van haar leven.

Ik fantaseer met die hoofdstukken vrijelijk. En als ik dat zo voor me zie, dan weet ik zeker dat ik die fantasie geen werkelijkheid kan maken.
Tenminste, niet alleen.

Ik leg dit aan jullie allen voor om eens te overwegen. Zien jullie hier iets in? Wil je er aan meewerken? Heb je foto's of documenten die als illustratie zouden kunnen dienen? Van welke periode van haar leven ben je het best op de hoogte? Denk je dat er nog anderen een bijdrage zouden kunnen leveren? Vriendinnen van vroeger, collega's?

We zouden er lang over kunnen doen, bijvoorbeeld een jaar, en ik zou de eindredactie wel op mij willen nemen, al is het goed denkbaar dat er iemand anders is die dat veel beter kan.

Ten slotte: Ik heb ook nog filmbeelden van Hennie op DVD, die zouden bij het boek op dvd toegevoegd kunnen worden. Bestaat er onder ons meer filmmateriaal?

--

met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zondag, 11 Jan 2009
Van: Klaske Botterweg
Aan: Erik Stam

Dag Erik,

Gerda en Joke vertelden mij over een bezoek aan dr. Snijder, de huisarts van Hennie.

Als ze graag willen dat ik mee ga moeten ze het laten weten, omdat ik hiervoor ruim op tijd vrij moet vragen. Ik hoef zelf niet mee, maar als de familie het prettig vindt ter ondersteuning ga ik graag mee. Bespreek dit maar en laat het me weten.

Ik heb ook nagedacht hoe vaak Hennie bij de huisarts is geweest. Na mijn weten is dat toch minimaal 4 keer geweest. De eerst keer met deze klachten was eind juli, zij werd toen doorgestuurd voor bloedonderzoek. Ook is zij bij de arts op Schuylenburg geweest, ik weet niet hoe vaak, het zou 1 a 2 keer kunnen zijn. Ook heeft zij bij de pre-operatieve screening in augustus in het ziekenhuis aangegeven wat haar klachten waren en ook voor de operatie in september. Helaas is hier dus niets mee gedaan.

Groetjes Klaske.

=====

Donderdag, 15 Jan 2009
Van: Erik Stam
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Klaske Botterweg, Jacqueline Peters, Netty Schimmel, Hans Doevendans

Hallo allemaal,

Voor de volledigheid even deze mail.

Ik was vandaag in Apeldoorn. De flat moest opgeleverd worden en dat heb ik gedaan. Klaske had me geholpen door opvolgers te ontvangen en gisteren was de laatste aan de beurt. Een jong meisje dat blij is met de flat en graag wilde dat we de stoffering intact lieten. Dat kwam dus mooi uit. Bedankt Klaske!

De huurmeneer was tevreden over de oplevering. Alle sleutels waren compleet aanwezig, en met z'n drieën hebben we de meterstanden opgenomen. Die heb ik inmiddels doorgegeven aan NUON en VITENS, en gemeld dat de flat is opgeleverd.

Toch wel weer een mijlpaal in dit afscheid. Allemaal heel erg bedankt voor de hulp in dit proces.
Groeten van Erik

=====

Maandag 12-1-2009
Van: Gerda Stam
Aan: Klaske Botterweg

Hallo Klaske

Vrijdag 16 januari heb ik een afspraak gemaakt bij de huisarts. Het punt is dat ik daar nog een bevestiging over zou krijgen. De assistent was niet op de hoogte en dacht dat 10 minuten of ten hoogste 20 wel voldoende zou zijn. Ik ga vandaag bellen. Wij zouden het fijn vinden als je daar bij kan zijn. Weet niet of het niet te kort dag is voor je maar hopelijk lukt het.
Ga er maar van uit dat het door gaat, anders hoor je van mij.
met vriendelijke groet,
Gerda Stam

=====

Woensdag, 21 Jan 2009

Van: Klaske Botterweg
Aan: Gerda Stam

Hoi Gerda,
Ik ben benieuwd hoe jij achteraf terugkijkt op het gesprek met dr. Snijder. Ik vond het wel een goed gesprek, vond hem eerlijk en integer, het deed hem zeker wat. Helaas kunnen we de klok niet terugdraaien. De diagnose hersentumor wordt vaak gemist, omdat het toch wel verwarrende onduidelijke symptomen zijn. Hennie had zeker eerder doorgestuurd kunnen worden, ik denk dat een oorzaak van deze vertraging is dat ze niet door één huisarts steeds gezien is, maar ook door zijn vervangster, die haar volgens mij toch minder serieus nam. Ik vond wel goed dat dr. Snijder zei dat hij ook verantwoordelijk voor haar was. Heb jij wat aan dit gesprek gehad?
Ik zou zeker nog een brief naar het ziekenhuis schrijven, voor jezelf en zij kunnen er zeker van leren.
Groetjes Klaske.

=====

Zondag, 25 Jan 2009
Van: Evelien Kalenda
Aan Erik en Gerda Stam

Hallo Erik en Gerda,

Van Sten heb ik vernomen dat je/jullie contact met mij zoeken.
Hierbij dus mijn email adres. Ik wacht een reactie af.
Groet,
Evelien Kalenda

=====

Zondag, 25 Jan 2009
Van: Erik Stam
Aan: Evelien Kalenda

Hallo Evelien,

Dank voor je reactie. We zagen elkaar voor het laatst bij de begrafenis van Hennie en ik zag je enorme verdriet. Wij hebben met elkaar als familie en vrienden veel gelegenheden gehad om elkaar verhalen te vertellen en emoties te delen, maar ik vermoed dat jij die gelegenheid veel minder hebt gehad. Dat zou me spijten en vandaar mijn pogingen om contact met je te krijgen. Bellen werkte niet, dus probeerde ik je te vinden via internet en nu blijkbaar met succes.
Ik ben in het hele traject van de laatste maand van Hennie's leven aangezocht door de familie om de kar te trekken op praktisch gebied.
Vrij snel na haar opname zag ik in dat kader gelegenheid om een notaris aan haar bed te krijgen. Hennie wees mij bij hem aan als gevolmachtigde en executeur testamentair.
Een van de laatste dingen die ik in dat kader heb gedaan is de oplevering van haar flat 10 dagen geleden. Wat rest is vooral administratief en financieel en dat zal nog wel een jaartje duren voordat alles is afgerond.
Aan de broer en zussen van Hennie en aan de vier vriendinnen waar zij de laatste jaren veel mee optrok stuurde ik de volgende tekst, die ik jou ook wil voorleggen:

[tekst zie boven]

Tot zover mijn tekst.

Kortom ik zou graag een gedenkboek maken. Mijn vraag aan jou is tweeledig.

1. Zou je er voor voelen om ons, Gerda en mij, eens te ontmoeten bij ons thuis of bij jou thuis? Om het nog eens over Hennie te hebben?

2. Zou je er voor voelen om mee te doen aan de totstandkoming van een gedenkboek?

Ik beseft dat dit een lange mail is geworden, maar dat komt omdat de deur naar jou ineens open ging en dan krijg je blijkbaar een vloedgolf.

Ik ben benieuwd naar je reactie.

met vriendelijke groet,

Erik Stam

=====

Vrijdag 30 Jan 2009

Van: Erik Stam

Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Klaske Botterweg, Jacqueline Peters, Netty Schimmel, Hans Doevendans, Evelien Kalenda

Hallo allemaal,

Om een beetje continuïteit te houden in mijn/ons voornemen, even deze mail. Het is niet bedoeld om op te jagen, maar alleen om jullie aandacht te vragen.

Mijn aanvankelijke mail met het plan om een gedenkboek te maken was een resultaat van een gesprek met Joke. Die was het eens met mijn plannetje en dat gaf me de moed om op die weg door te gaan.

Intussen wordt de lijst van betrokkenen groter, en daar ben ik blij om.

Gisteren heb ik op internet een logboekje geplaatst waarin ik zal bijhouden wat de vorderingen zijn:

<http://www.stamek.nl/albums/logboek.html>

Verder heb ik een voorstel voor een plan van aanpak.

1. Eerst een team vormen van deelnemers cq redacteuren (in die fase zitten we nu; momenteel hebben Gerda, Joke, Klaske en Evelien aangegeven dat ze mee willen doen)

2. Verzamelen van materiaal, te weten foto's, teksten en eventueel film, en dat aan mij opsturen (ik overweeg om de verzamelde foto's op internet te zetten in een albumpje; het eerste beeldmateriaal is al binnen)

3. Schrijven. Dat wil zeggen ieder die er kans voor ziet schrijft zijn/haar herinneringen op al of niet aan de hand van een bepaalde foto.

Die tekst zal zo in het boek komen zodat we allemaal de redactie hebben.

4. De eerste contouren van het boek: een hoofdstuk indeling aan de hand van fasen in haar leven. Verder kan ik nog niet kijken. Aan de hand van het verzamelde materiaal kunnen we ons een beeld vormen van de vorderingen en het vervolg.

Het wordt, is mijn voorstel, een boek dat door meerdere redacteuren wordt gevuld. De schrijfstijl is jouw eigen stijl, maar houd in je achterhoofd dat je doelgroep haar kinderen zijn op een volwassen leeftijd.

Als je schrijven moeilijk vindt schroom dan niet om dat aan te geven. We zoeken dan naar oplossingen om die drempel te nemen, want het zou zonde zijn als jouw herinneringen verloren zouden gaan.

Ik denk dat het goed is dat we de fasen in het proces markeren en ook afsluiten. Op een bepaald moment is het team compleet. In een volgend moment is het beeld materiaal compleet etc etc. Dit om niet te blijven hangen in een fase en de continuïteit er in te houden. Laat niemand zich verplicht voelen, maar mijn verzoek aan broer Jan en zus Annet is toch om een signaal te geven of ze wel of niet mee doen.

Graag jullie reactie op mijn voorstellen, dan kunnen we verder.

--

met vriendelijke groet,

Erik Stam

=====

Zaterdag, 31 Jan 2009

Van: Evelien Kalenda

Aan: Erik Stam

Hallo Erik,
Zoals ik je mail nu interpreteer word er een soort van redactie gevormd. Het is niet mijn bedoeling om daar aan deel te nemen.
Ik heb toegezegd materiaal aan te leveren en dat doe ik graag!
Vriendelijke groet,
Evelien Kalenda

=====

Zaterdag, 31 Jan 2009
Van: Erik Stam
Aan: Evelien Kalenda

Hallo Evelien,
Ik vond redactie een mooi woord, maar dat roept blijkbaar misverstanden op. Goed dat je dat meldt. Ik bedoel niet te gaan vergaderen of zo, maar wel dat het een boek wordt dat door verschillende auteurs is gemaakt.
Gevolg is wel, maar misschien ben ik daar te overdreven in, dat ik bedoel dat iedereen over het eindresultaat tevreden moet zijn en met name over zijn/haar eigen deel in het geheel. Zo bedoelde ik dat en ik hoop dat dit iets verheldert.
met vriendelijke groet,
Erik Stam

=====

Zaterdag, 31 Jan 2009
Van: Gert Westerveld / Eline Peterse
Aan: Annet Dijkema, Gerda Stam, Jan Hengeveld, Jan Eijlander, Klaske Botterweg, Jacqueline Peters, Netty Schimmel, Hans Doevendans, Evelien Kalenda

Hallo Erik,
Ik vind het een goed idee om een gedenkboek voor Jaap, Bas en Niek te maken.
Voor mijzelf had ik al wat herinneringen globaal opgeschreven. Wij hebben zowel foto's als filmmateriaal (kwaliteit is niet zo geweldig).

Net als wij (Gert en ik) kende de familie van Peter Hennie bijna 25 jaar en het lijkt mij dan ook goed om ook hen te benaderen.
Misschien vinden ook neefjes, nichtjes en andere kinderen het leuk om iets op te schrijven? of is dat niet de bedoeling?
Op de dag van de begrafenis sprak ik een oud-collega van Hennie die 10 jaar met Hennie had samengewerkt. Zij had af en toe nog contact met Hennie.
Misschien is het mogelijk om, via Constance, oud-collega's van andere groepen waar Hennie heeft gewerkt te benaderen?
Ik vond de tekst van een huidige collega tijdens de begrafenisdienst ook mooi om in het gedenkboek te zetten.
Allemaal ideeën! Helaas krijg ik het het komende halfjaar erg druk met mijn opleiding waardoor ik wel materiaal wil aanleveren, maar verder niet veel kan doen.
met vriendelijke groeten
Eline

Loreena McKennitt, Dante's prayer

When the dark wood fell before me
And all the paths were overgrown
When the priests of pride say there is no other
way
I tilled the sorrows of stone.

I did not believe because I could not see
You came to me in the night
When the dawn seemed forever lost
You showed me your love in the light of the
stars.

Cast your eyes on the ocean
Cast your soul to the sea
When the dark night seems endless
please remember me.

Then the mountain rose before me
By the deep well of desire
From the fountain of forgiveness
Beyond the ice and the fire.

Cast your eyes to the ocean
Cast your soul to the sea
When the dark night seems endless
please remember me.

Though we share this humble path, alone
How fragile is the heart
Oh give these clay feet wings to fly
To touch the face of the stars.

Breathe life into this feeble heart
Lift this mortal veil of fear
Take this crumbled hopes, etched with tears
We'll rise above these earthly cares.

Cast your eyes to the ocean
Cast your soul to the sea
When the dark night seems endless
please remember me
please remember me

Toen het donkere woud op me viel
En alle paden overwoekerd waren
Toen de in zichzelf gekeerden zeiden dat er
geen uitweg was
Toen verwerkte ik mijn versteende verdriet

Ik geloofde niet, omdat ik niet kon zien
Maar jij kwam bij mij in de nacht
En toen de dageraad voorgoed verloren leek
Toonde jij je liefde in het licht van de sterren.

Richt je ogen op de oceaan
Richt je ziel op de zee
Als de donkere nacht eindeloos lijkt
Herinner je mij dan alsjeblijft

Toen verhief zich de berg voor mij
Door de diepe bron van mijn verlangen
Vanuit de fontein van vergeving
En verder dan het ijs en het vuur

Richt je ogen op de oceaan
Richt je ziel op de zee
Als de donkere nacht eindeloos lijkt
Herinner je mij dan alsjeblijft

Wij delen dit nederige pad, hoewel alleen
En hoe kwetsbaar is het hart
Oh geef deze voeten van klei vleugels om te
vliegen
Om het gezicht van de sterren aan te raken

Adem leven in dit zwakke hart
Licht op, deze sterfelijke sluier van angst
Neem deze verkruimelde hoop, geëst met
tranen
Dan zullen we uitstijgen boven deze aardse
zorgen.

Richt je ogen op de oceaan
Richt je ziel op de zee
Als de donkere nacht eindeloos lijkt
Herinner je mij dan alsjeblijft
Herinner je mij dan alsjeblijft

Hennie, ik mis je.

Alweer een dik jaar verder.

Het leven ging gek genoeg zonder jou gewoon door.

Al is alles anders.

Ik leerde je kennen via de kinderen.

Jaap en Robert zaten toen in groep 3 van "de Rank" bij juf Erika.

Ook Bas, Niek en Erik konden het samen goed vinden.

Eerst dronken we voorzichtig samen een kopje koffie, later werd het veel wijn.

Ik waardeerde je vriendschap zo.

Ik vond het fijn het leven met je te delen.

Je vertelde veel, maar had ook altijd interesse in anderen.

Ik heb veel steun van jou ervaren.

Gelukkig hebben we veel leuke dingen gedaan, ook met de vriendinnen en kinderen.

We hadden het goed zo samen.

En nu moet ik het zonder jou doen.

Nog steeds vind ik het ongelooflijk hoe snel het allemaal is gegaan.

Ja had zeker klachten, maar wie had dit verwacht.

Jijzelf ook zeker niet, want je leven was nog niet af.

Ik vond jouw overlijden zo onrechtvaardig, je kinderen hadden je nog zo nodig.

Ik ben blij contact met hen te hebben, een stukje jou.

In hen gaat jouw leven verder.

Hennie, bedankt voor je vriendschap en liefde.

Ben blij dat ik jou heb leren kennen

Ik mis je.

Klaske

Foto's uit Hennie's leven

Van links naar rechts: Gerda, Jan, pa Eijlander, Joke, ma Eijlander, Hennie, Annette

Pa en Ma Eijlander

Pa Eijlander, Joke, Ma Eijlander, Annette en zittend vooraan Gerda en Hennie

Trouwfoto van Hennie's ouders

Hennie's geboortehuis

Hennie, Jan en Joke

Vakantie foto

Staan: Jan Dijkema, Annette, Jan Eijlander
Zittend: Hennie, Gerda, Erik Stam, Ma Eijlander, Pa Eijlander, Joke

Achterste rij: Gerda, Annelies Eilert, Jan, Hester Stam, Hennie, Lilian Dijkema, Peter, Jan Hengeveld
Zittend: Annette, Ma Eijlander, Pa Eijlander (met op schoot ArendJan Hengeveld) Joke
Op de grond: Jan Dijkema, Matthijs, Eva Stam, Marlies, Marjolein Dijkema, Jaap Stam

